

WEENEN, 21 April.

Naar men van goederhand verzekert, is ten aanzien van de zamenstelling van het ministerie een besluit genomen, bij 't welk aan de wenschen der vrijzinnige partij hier te lande wordt toegegeven, en dat wel ten gevolge van de ernstige vertoogen van den generaal Benedek. De gewezen minister v. Hubner zal op nieuw in het bewind worden geplaatst, en ook den heer v. Schmerling wordt als een der aanstaande ministers genoemd. Of de presiderende minister, graaf Rechberg, zijne tegenwoordige betrekking zal behouden, schijnt nog onzeker. Men acht het waarschijnlijk, uithoofde het niet onbekend is, dat ook hij in den laatsten tijd zich voor het invoeren van meer vrijzinnige instellingen in Hongarije, en wel zoodanig als die door den heer v. Hubner zijn gewenscht, heeft verklaard. Het door den heer v. Bruck aangeboden, of verlangd ontslag, schijnt verleend te zijn. Ten aanzien van zijn opvolger is niets zekers bekend. Graaf Nadassy blijft in het ministerie.

Eene depeche uit Parijs, waarin voorkomt, dat de beaamde maatregelen de hooge goedkeuring wegdragen van het half-officiële fransche keizerlijke orgaan *le Constitutionnel*, heeft hier eene zonderlingen indruk gemaakt. Men hoopt, in elk geval, dat door dezelve de Hongaren voorshands bevredigd zullen zijn; vooral, indien zij bespeuren, gelijk vermoed mag worden, dat men in ernst een eigen beheer wil bevorderen. Het gerucht wil, dat de Keizer zich ook nu eerlang als Koning van Hongarije zal laten kroonen.

BERLIJN, 23 April.

Het Huis der Afgevaardigden heeft het voorstel van den heer v. Vincke, houdende de goedkeuring van de door het pruisische ministerie gevolgde gedragslijn, in de zaak van de keurhessische constitutionele verwikkeling, met 207 tegen 68 stemmen, aangenomen, en daardoor den bewindslieden een blijk verleend van vertrouwen in hunne staatkundige beginselen, en daarmede overeenstemmende maatregelen.

VAN DEN RIJN, 23 April.

Uit Berlijn wordt van gisteren gemeld, dat de Keizer van Oostenrijk den minister v. Bruck, op zijn verzoek, een tijdelijk ontslag uit zijne betrekking van minister van Financien heeft verleend, en den heer v. Plenner, lid van den Rijkssraad, voorloopig met het beheer der geldmiddelen heeft belast.

— Uit Dresden wordt gemeld, dat ook in het bestuur van Saksen eenige wijziging te wachten zou zijn, bij welke de minister v. Beust als minister van Binnenlandsche Zaken zou worden ontslagen, ten einde met de eerediensten te worden belast, en in de eerstgenoemde betrekking door den heer v. Friesen, den tegenwoordigen minister van Financien, te worden vervangen. De heer v. Beust, met welken de pruisische bewindslieden zich zoo weinig schijnen te kunnen verstaan, blijft intusschen met de Buitenlandsche Zaken belast. — De Landdag komt niet voor in November bijeen. In geval die Vergadering vroeger werd bijeengeroepen, zou de keurhessische aangelegenheid gewisselijk in dezelve ter spraak worden gebracht.

— Van het eiland Rügen wordt gemeld, dat de haringvaagt op de kusten van hetzelfde zoo overvloedig is, dat de visch bijna geen geld meer waardig wordt bevonden. Uit Bantzig wordt geschreven, dat ook de zalmvaagt op de Weichsel allergunstigst wordt bevonden.

— In berigten, in Genua aangebragt, wordt verzekerd, dat de napelsche bezetting van Palermo nog op den 16^{den} April door eenige duizenden siciliaansche insurgenten in die stad als 't ware werd belegerd.

PARIS, 22 April.

— Het hier uitkomende dagblad *la Presse* meldt, naar aanleiding van partioniere correspondentien uit Turin, dat daar ter stede eene groote opgewondenheid wordt waargenomen, ter zake van de gebeurtenissen op het eiland Sicilië. De zich in Turin ophoudende napelsche uitgewekenen zijn steeds vol moed en gaan onophoudelijk voort met het bewerken der volksamenigte in het Koninkrijk der Beide-Siciliën, voor zoo veel zij daartoe de gelegenheid hebben.

In sommige dagbladen is medegedeeld, dat de minister, graaf de Cavour, het voornemen heeft, om, zoodra de zittingen van het sardinische Parlement zullen zijn hervat, een blijk van volstrekt en onvoorwaardelijk vertrouwen uitteklappen van de zijde der volksvertegenwoordiging, opdat hij, desgevorderd, zelfs zou kunnen overgaan tot het tijdelijk buiten werking stellen der Constitutie, ten einde op die wijze de gevaren te voorkomen, welke zoude kunnen voortspruiten uit eene al te levendige en hartstogtelijke beraadslaging over den afstand van Savoye en Nizza aan Frankrijk. Een zoodanige maatregel zou hoogelijk worden afgekeurd door de voorstanders der liberale instellingen van Sardinië, die thans reeds verkondigen, dat zij van den minister de Cavour eene te goede verwachting hebben, dan dat zij zouden kunnen veronderstellen, dat hij, hoe groot ook de bezwaren van den toestand zijn, tot zulk een uiterst hulpmiddel zou overgaan. Volgens hen zou men in geen geval uit het oog mogen verliezen, dat, als Sardinië groot en magtig is geworden, het dat eenig en alleen te danken heeft aan de milde toepassing van het beginsel der vrijheid.

Gelijk is gemeld, heeft de graaf van Syracuse een brief geschreven aan den Koning der Beide-Siciliën, waarin hij dezen Monarch, zijn bloedverwant, aanspoort om liberale instellingen aan zijn volk te geven. Deze brief heeft in de hogere en lagere staatkundige kringen, zoo hier als

elders, groot opzien gebaard. Aanvankelijk is aangemerkt, dat het stuk onecht kon zijn, en men, derhalve voorshands geene al te groote beteekenis aan hetzelfde behoorde te hechten. Het blijkt thans echter niet alleen, dat aan de echtheid niet kan worden getwijfeld, maar dat de stap, waartoe de graaf is overgegaan, van meer belang is, dan men heeft vermoed. In eene italiaansche correspondentie komt namelijk voor, dat de schrijver van den brief een afschrift van dat stuk *regtstreeks* heeft doen toekomen aan den Prins van Carignan, den neef van den Koning van Sardinië, en daarbij de redenen heeft uiteengezet, welke hem hebben bewogen om zijn doorluchtigen bloedverwant aantesporen tot het verlaten van den tot dusver door hem gevolgd gevaarlijken weg. De graaf van Syracuse geeft verder aan den Prins van Carignan de verzekering, dat, ingeval de Koning van Napels mogt blijven weigeren om de Constitutie van 1848 weder in zijne Staten in te voeren, hij, graaf van Syracuse, zijn degen ter beschikking zou stellen van Koning Victor Emmanuel, om, desgevorderd, voor de zaak der vrijheid en onafhankelijkheid van het gemeenschappelijke italiaansche vaderland aan de zijde van dien Monarch te strijden.

Van eene clericale zijde wordt aangemerkt, dat het alleziens den schijn heeft, alsof de graaf van Syracuse een pretendent is. De openbaarheid, welke aan zijne waarschuwendende vermaningen wordt gegeven, vooral in verband met den stap, waartoe hij is overgegaan, ten aanzien van de sardinische Vorsten, zou naar van dien kant wordt aangevoerd, zulks moeten doen vermoeden.

Van diezelfde zijde wordt verzekerd, dat de oostenrijksche Regering het stellige voornemen heeft om de bevolking van Hongarije zooveel mogelijk te vrede te stellen door de invoering van onafhankelijke provinciale instellingen en de toepassing van het stelsel der administratieve decentralisatie. De Keizer van Oostenrijk zou zelfs hebben besloten om nog verder te gaan en ten blijke, dat hij de eerste wil zijn om de autonomie van Hongarije te erkennen, het voornemen hebben opgevat om zich te doen kroonen als Koning van Hongarije.

Wat de voor Hongarije in te voeren hervormingen aangaat, zoo ontbreekt het niet aan dagbladen, die zich hoogelijk ingenomen verklaren met de bedoelingen der Regering te Weenen. Het *Journal des Débats* is evenwel van een andere meening en maakt de aanmerking, dat men volstrekt geen vertrouwen kan stellen op die Regering, die nu sedert tien jaren tegen Hongarije een hardnekkigen strijd voert en telkens, als de spanning te sterk wordt, zich uit de moeilijkheden redt door het gebruik van hulpmiddelen als die, welke nu weder worden aangewend. De Regering belooft alsdan liberale instellingen, hervormingen in eenen vrijgevig zinn, en gaat zelfs over tot het uitvaardigen van keizerlijke patenten, die echter nooit tot uitvoering komen, maar doode letter blijven. Die van de *Débats* verkondigen, dat dit een en ander hun wantrouwen heeft opgewekt, en zij zich voor verdere teleurstellingen zullen trachten te wachten.

Zij gaan zelfs verder, vermits zij meenen, dat reeds de bewijzen kunnen worden geleverd, dat de Regering te Weenen volstrekt niet ernstig gezind is om aan de bezwaren van Hongarije te gemoet te komen. Uit berlijnsche depeches namelijk zou moeten worden afgeleid, dat het herstel der comitatens wel is aangekondigd bij keizerlijk patent, maar dat de tijd, waarop dat zal geschieden, nog in de verre toekomst wordt voorgespiegeld. In stede van een Landdag zal Hongarije zich met provinciale landdagen moeten vergenoegen, die geheel zullen zijn georganiseerd als de verdere provinciale besturen in de oostenrijksche monarchie. In het *Journal des Débats* wordt uiteengezet, dat zulks het misnoegen der bevolking van Hongarije zal opwekken, vermits deze zeer goed weet, dat die provinciale besturen nooit zijn opgeroepen geworden, zoodat hun bestaan zuiver nominaal is. Zooda de zaken nu staan, zou de door de oostenrijksche Regering aangenomen houding veeleer strekken tot het verbitteren der Hongaren, dan om eene toenadering te bewerken tusschen Hongarije en de overige gewesten der oostenrijksche monarchie.

PARIS, 23 April.

Men verzekert van eene met de Regering in betrekking staande zijde, dat de generaal de Lamoricière een brief heeft geschreven aan den minister van Oorlog, den generaal Randon, dien hij vroeger in Algerie heeft gekend, en van dien bewindsman een in zeer welwillende bewoordingen verrat antwoord heeft terug ontvangen. De gevoerde correspondentie moet betrekking hebben op aangelegenheden, in verband met de organisatie van de pontificale krijgsmagt.

— De commissie voor de nationale verdediging heeft zich in hare laatste bijeenkomst meer in het bijzonder bezig gehouden met de maatregelen tot bescherming der monden van de fransche rivieren. Naar men verzekert, heeft de Regering verlangd, dat in de eerste en voornaamste plaats deze aangelegenheid nauwkeurig zou worden onderzocht.

— Men meldt thans, dat de te Livorno gevestigde consuls der buitenlandsche mogendheden van hunne Regeringen bepaaldelijk last hebben ontvangen om niet te verschijnen op de officiële feesten, welke daar ter stede en te Florence zijn gegeven, ter eere van Koning Victor Emmanuel. Alleen de engelsche consul had andersluidende instructien ontvangen.

— Het door de Regering ingediende ontwerp-van-wet, tot het aanwenden van het overschot der negotiatie van 500 millioenen voor den aanleg van openbare werken, is

thans bekend, even als het rapport van den heer Lehon, omtrent den spoorweg van Graissessac naar Beziere.

In den brief des Keizers, welke, onder dagteekening van 15 Januarij, aan den minister van Staat is gezonden, heeft Z. M. gezegd, dat een belangrijk overschot van de geslootene geldleening, gevoegd bij andere financiële hulpmiddelen, aanleiding gaf, dat 150 millioenen zouden kunnen worden besteed voor openbare werken; welk bedrag in drie jaarlijksche termijnen zou behooren te worden gestort.

De leening heeft 520 millioenen opgebracht. Sardinië zal daarenboven 60 millioenen moeten leveren. Uithoofde echter de fondsen van Piemont lager genoteerd zijn, blijft ten voordeele van Frankrijk slechts een totaal van 568 millioenen. De liquidatie der oorlogskosten heeft haar beslag nog niet erlangd, maar thans reeds kan men gerustelijk aannemen, dat die kosten, daaronder begrepen de uitgaven voor de expeditie naar China, het cijfer van 488 millioenen niet zullen overschrijden. De Regering kan alzoo over omstreeks 80 millioenen beschikken, welk bedrag zij wenschte te vermeerderen met eene gelijke som, te leveren door het dotatie-fonds voor het leger. De Regering heeft thans voorgesteld, op welke wijze die som zal behooren te worden verdeeld over de verschillende departementen van algemeen bestuur. Voor dit jaar zou zij ruim 45 millioenen willen besteden.

— De terugreis van de graaf de Persigny naar Londen is te voorbarig medegedeeld. Naar men thans meldt, heeft de genoemde staatsman deze hoofdstad nog niet verlaten.

's GRAVENHAGE, 23 April.

Tot schoolopziener in het 3de schooldistrict van Zuid-Holland heeft Z. M. benoemd dr. J. Bosscha Jr., te Leiden. — Hr. m^r. Heldewier, tot hiertoe Z. M^s zaakgelastigde bij het Hof van Portugal, is overgeplaatst bij dat van Sardinië.

's GRAVENHAGE, 24 April.

Bij Z. M^s besluit van 22 April, is aan m^r. E. van Voorthuysen, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van plaatsvervangend kantonregter te Maarssen.

— Bij besluit van 11 April heeft Z. M., beschikkende op het rekest van dr. F. W. C. Krecke en F. W. van Schermbek, te Utrecht, in hoedanigheid van benoemde commissarissen eener aldaar onder den titel van „de Utrechtse Gaz-onderneming” opgerigte naamloze vennootschap, bewilliging verleend tot het oprigten van die vennootschap, op den voet en onder de voorwaarden van het overgelegde ontwerp der acte van vennootschap.

— Naar men verzekert, hebben de ontwerpen van Z. E. den minister van Financien, over welke Z. M. commissarissen in de provincien zijn geraadpleegd, hoofdzakelijk betrekking tot de afschaffing der verbruik-belastingen in de gemeenten, en in verband daarmede tot eene meer gemakkelijke regeling der geldmiddelen in de groote steden.

— De Tweede-Kamer heeft heden hare werkzaamheden hervat en kennis genomen van brieven van de heeren van Hall en Godefrui, houdende, dat zij, met het aanvaarden van een bezoldigd staats-ambt, hadden opgehouden leden der Vergadering te zijn; — verder van een brief van den heer Schimmelpenninck v. d. Oije, houdende bericht van het aanvaarden zijner benoeming tot lid der Eerste-Kamer, en van een brief van mevr. de douairière van Reede van Outshoorn, vermeldende het overlijden van haren echtgenoot, in leven lid der Kamer. Op voorstel van den voorzitter is besloten om mevr. van Reede de deelneming der Kamer in het geleden verlies te betuigen.

De geloofsbrieven der heeren Heemskerk Az., Poolman, Nolthenius en de Raadt zijn door eene commissie onderzocht en in orde bevonden. De drie eerstgenoemden dezer hebben, na het afleggen der gevorderde eeden, zitting genomen.

De voorzitter heeft medegedeeld, dat de sedert het reces ingediende ontwerpen op het binnenl. gedisteleerd en den overgang van vast goed weder zijn ingetrokken. Verder is gebleken, dat zijn ingetrokken de ontwerpen op het Eerste boek van het wetboek van Strafrecht; de doorgraving in Noord-Holland, en den Raad van State.

Van Regeringswege zijn ingediend ontwerpen 1° ter bekrachtiging van provinciale belastingen; 2° betreffende ont-eigening van perceelen voor het kanaal van Assen naar Groningen; 3° inkoop en amortisatie van openbare schuld; 4° betreffende den aanleg van spoorwegen voor rekening van den Staat; 5° ont-eigening van perceelen voor de verbetering van den Hollandschen-IJssel. Al deze ontwerpen zijn naar de Afdeelingen verzonden.

Een aantal van Regeringswege ingekomen stukken, als verslagen, inlichtingen en dergelijke zijn in handen van daartoe benoemde commissien gesteld; — en een aantal verzoekschriften, aan de Kamer gerigt, in handen van de daartoe te benoemen commissie.

De heer de Brauw heeft verlof verzocht tot het vragen van inlichting van de Regering en bepaaldelijk van den minister van Binnenl. Zaken, betreffende den stand der zaken nopens de verbinding van 's Gravenhage met den spoorweg van Rotterdam naar Utrecht. Het verlof is verleend en de dag tot het vragen der bedoelde inlichting is bepaald op vrijdag aanstaande.

Tot voorzitters der Afdeelingen zijn benoemd de heeren Mackay, v. Zuylen, Thorbecke, v. Twist en Dirks; tot ondervoorzitters de heeren Betz, Heemskerk Bz., v. Foreest, Dullert en Hugenholtz; tot leden van de commissie voor de verzoekschriften de heeren Nolthenius, de Lom, Poolman, Wijbenga en Heemskerk Az.

HAARLEM, 23 April.

In de bijeenkomst van den gemeenteraad van heden is ingekomen een adres van directeuren van de Maatschappij ter bevordering der Nijverheid, houdende verzoek, dat voor de algemeene tentoonstelling van voorwerpen der nederlandsche nijverheid, die in 1861 te Haarlem zal plaats hebben, zal

moegen worden beschikt over de groote zaal van het Raadhuis, het Pand, enz.; welk een en ander daarvoor met elkander in verband zou moeten worden gebracht. Dit adres is in handen gesteld van B. en W.

De voorzitter heeft aangekondigd, dat het verslag van den toestand der gemeente over 1859 gereed is. De Vergadering heeft besloten om hetzelfde te doen drukken.

Daarop is beraadslaagd over het adres van ingezetenen tegen den geprojecteerden weg naar den Haarlemmermeer-polder, en het voorstel van den heer Huet, om de daartoe betrekkelijke besluiten intrekken, en de beraamde aanbesteding niet te doen plaats hebben.

De voorzitter heeft aangekondigd, dat ook van ingezetenen een adres is ingediend, verzoekende, dat de bedoelde besluiten niet zullen worden ingetrokken, en dat de ontworpen gemeenschap zal worden daargesteld, als een kraachtig middel ter uitbreiding van het marktwezen, en alzoo ter bevordering der welvaart hier ter stede.

Verder is ingekomen een brief van commissarissen uit de aandeelhouders in de negotiatië ter daartelling van eene brug over de ringvaart bij de Fuikvaart, hunne bevreemding te kennen gevende over het gedane voorstel ter intrekking van een besluit, bij 't welk bepalingen zijn gemaakt, op welke de negotiatië is aangegaan; derwijze, dat, als tot de intrekking mogt worden besloten, de aandeelhouders hunne inschrijvingen zouden terugnemen.

De heer Huet heeft betoogd, dat het zijne bedoeling niet is om het daarstellen van een goeden weg te belemmeren, maar om te doen onderzoeken, of de ontworpen weg niet te kostbaar is, zoo in aanleg, als in onderhoud, om te kunnen opwegen tegen de voor 't minst onzekere voordeelen, welke men daarvan verwacht; — dat men in elk geval eene brug over de ringvaart zal behoeven, en de negotiatië voor de daartelling van die brug zal kunnen stand houden.

Verscheidene leden hebben het wenschelijke van de handhaving van het genomen besluit betoogd. Daarbij is opgemerkt, dat, onder de wegen ter verbetering, alleen in aanmerking zouden kunnen komen de Rotteweg en de Lieweg; — dat de eerste ligt binnen den verboden kring van het fort aan de Lie; — dat het leggen eener brug daar ter plaatse niet zou worden veroorloofd; en de Lieweg geenszins het voordeel van mindere kostbaarheid zou opleveren, 't welk oppervlakkig wordt vermoed.

Wat betreft de verbindtenis jegens de aandeelhouders, is aangemerkt, dat de gemeente zedelijk verplicht moet worden geacht, om den weg, zoodanig als die is ontworpen, te doen maken, mits de kosten het bedrag van f 16,000 niet te boven gaan; — dat de kosten van onderhoud niet te zwaar kunnen worden gerekend, met het oog op de te verkrijgen voordeelen voor den klein-handel en het vertier, en dat het ook tegenover de aannemers, die wellicht reeds kosten hebben gemaakt voor de aanbesteding, niet wenschelijk zou zijn, dat deze werden teleurgesteld, vermits dit, bij volgende aanbestedingen, geene gunstige gevolgen zoude hebben.

De heer Tutein Nolthenius heeft gewezen op de welvaart van Purmerend, als het gevolg van de uitbreiding van het marktwezen. Hij betreurde het, dat niet reeds dadelijk, na de droogmaking van het Haarlemmermeer, een weg derwaarts was aangelegd, en meende, dat de aanteleggen weg slechts als een begin moest worden beschouwd van hetgeen verder voor het marktwezen, bij de voordeelige ruimte, welke men daarvoor, door het dempen der grachten, zoude verkrijgen, zou behooren te worden gedaan, ten einde het bijeenbrengen van de verschillende handels-artikelen zooveel mogelijk te bevorderen.

Andere leden hebben het voorstel van den heer Huet verdedigd. Zij achten de kosten van den weg te hoog tegenover de te verwachten voordeelen; — ook uithoofde van den op dien weg te heffen tol, en meenden te kunnen wijzen op de weinig voldoende uitkomsten van al hetgeen reeds voor het marktwezen was gedaan, en wel bepaaldelijk met betrekking tot de veemarkt en de kaasmarkt.

De voorzitter, verzocht om ook van zijn gevoelen te doen blijken, heeft gemeend, dat men zedelijk verplicht was, het besluit te handhaven. Bij stemming is het voorstel ter intrekking van het besluit van Mei 1859, met 9 tegen 8 stemmen, verworpen. Voor hebben gestemd de heeren de Breek, Quarles, Fontein, Travaglio, Brink, Kruseman, Gerlings en Huet; tegen de heeren v. d. Broek, v. d. Breggen, Delcourt, v. d. Poll, v. A. v. d. Velde, Dyserinck, v. Breda, Imans en Tutein Nolthenius.

De voorzitter heeft berigt, dat de som van f 10,050 voor de in gemeenschap met Leyden bezeten vaste goederen is ontvangen. Overeenkomstig zijn voorstel is besloten dit bedrag bij suppl. begrooting in ontvangst te brengen, en tevens de helft ten behoeve van Leyden in uitgaaf.

De heer Dyserinck heeft B. en W. opmerkzaam gemaakt op het groot nadeel voor de huizen langs het Sparen, door de verkooppingen van afbraak daar ter plaatse, en heeft verlangd, dat daarin mogt worden voorzien. De voorzitter heeft te kennen gegeven, de zaak in overweging te zullen nemen.

HAARLEM, 24 April.

Telegrafische berichten.

LONDEN, 24 April. Lord Normanby heeft gisteren avond, zoo als hij had aangekondigd, in het Hoogerhuis een voorstel gedaan om te verklaren, dat die vergadering het afkeurt, dat lord Cowley den minister Russell slechts in bijzondere brieven heeft kennis gegeven van het voornemen van Keizer Napoleon om Savoye in Frankrijk intelligen; dat het Huis wel de noodzakelijkheid van een bijzondere briefwisseling tusschen den minister en den gezant erkent, maar dat belangrijke zaken in de officiële mededeelingen behandeld behooren te worden. — Lord Cowley, welke de zitting van het Huis bijwoonde, heeft medegedeeld, dat graaf Walowski in November jl., bij gelegenheid van een bijzonder gesprek, hem wel heeft gesproken over het wenschelijke der inlijving van Savoye en Nizza in Frankrijk, maar slechts bij wijze van mededeeling van een bijzonder gevoelen; dat hij daarvan geen gewag kon maken in eene voor openlijke bekendmaking vathare depeche; dat hij vóór Februarij geenerlei officiële mededeeling omtrent die zaak heeft ontvangen, en toen overwijd daarvan berigt heeft gegeven. — Lord Granville heeft de handelwijze van lord Cowley verdedigd, en voorgesteld om over te gaan tot de orde van den dag. — Lord Malmesbury heeft verklaard, dat hij niet voornemens was, lord Cowley te berispen, maar diens handelwijze toch als onregelmatig beschouwde, en dat, nademaal er geene officiële mededeeling had plaats gehad, de bewindhebbers vrijheid hadden om te zeggen, dat zij zoodanige mededeeling niet ontvangen hadden. — Ten slotte heeft lord Normanby zijne motie ingetrokken.

LONDEN, 24 April. Bij Reuter is een telegram ontvangen, aldus luidende: „Oostenrijk en Rusland hebben Parijs voorgesteld tot het houden eener Conferentie: Pruisen schijnt daarin te zullen toestemmen. Frankrijk heeft geen bezwaar tegen het toelaten van Zwitserland, mits ook Sardinie worde toegelaten. De mogendheden zouden daarbij door hare gewone gezanten worden vertegenwoordigd.”

LONDEN, 24 April. Volgens een telegram, bij Reuter

ontvangen, heeft de Koning van Sardinië, op verlangen van Frankrijk, voor alsnog afgezien van zijn voornemen, om den titel van Koning van Italië aantenemen.

CHAMBERY, 23 April. Onder de voorstanders der inlijving bij Frankrijk heerscht dezen namiddag geene geringe geestdrift. Al de aangewende pogingen om destemmerig te bewegen, niet mede te stemmen, zijn mislukt. In het arrondissement van S. Jean de Maurienne hebben al de daartoe regthebbenden gestemd voor de inlijving. Ook elders is een gelijke eensgezindheid waargenomen. Te Bonneville hebben 2761 stemmen zich voor en eene zich tegen de aansluiting verklaard. Te Chambéry hebben van 3800 ingeschrevenen 3300 ten gunste der aansluiting gestemd, en ook te Annecy heeft men zich bijna met eenparigheid van stemmen daarvoor verklaard.

PARIS, 24 April. Uit Turin wordt gemeld, dat van de in Turin aanwezige militairen uit Savoye zich 3082 voor en 127 tegen den afstand van dat landschap hebben verklaard. Van 186 man uit Nizza hebben 157 voor de inlijving gestemd. In Chablais en Faucigny heeft men eene genoegzame eenparigheid van stemmen voor de inlijving verkregen.

FLORENCE, 23 April. De Koning begeeft zich heden naar Livorno, morgen naar Pistoia en Lucca, en vervolgens naar Sienna en Arezzo.

ROME, 23 April. Bij eene dagorde wordt verklaard, dat de heer de Merode, tot de ministeriele waardigheid geroepen, last heeft bekomen om zorg te dragen voor de behoeften van het pausselijke leger, in een tijd, in welken het christelijke Italië de gevaren kent, aan welke de Kerkelijke Staat is blootgesteld; dat hij met den meesten ernst aan die last zal voldoen, ten behoeve van krijgsliden, welker betoonde trouw een waarborg oplevert voor hun toekomstig gedrag.

MADRID, 23 April. Ten aanzien van graaf Montemolin is nog niets beslist. Het bevel van den maarschalk O'Donnell tot het inschepen van troepen duidt aan, dat de vrede als verzekerd wordt beschouwd.

AMSTERDAM, 24 April. Ter beurze is het navolgend telegrafisch berigt van de javaansche Handelsvereniging, uit Batavia van 9 Maart, aangeplakt: „Java is rustig. Te Boni zijn de zaken zoo goed als geschikt. Te Bandjermasin hebben bloedige gevechten plaats gehad, in welke de vijanden veel hebben geleden. De Sulthan Koening is gedood; de Pangerang Hyday is afgezet.”

Al de Burgemeesters in het 5° schooldistrict van Noord-Holland hebben zich dezer dagen met een rekest tot Z. M. den Koning gewend, om den schoolopziener in het district, den heer G. H. Geerlings, het door hem gevraagde ontslag uit genoemde betrekking niet te verleenen. De verzoekers dringen, naar men verneemt, daarop aan, in het belang van het onderwijs in het district, zoolwat betreft hetgeen reeds is aangevangen, als hetgeen nog moet worden in werking gebracht, en verzoeken in elk geval den heer Commissaris des Konings en den heer inspecteur van het onderwijs in dit gewest te raadplegen over het groote belang, dat er voor dit district in gelegen is, om onder het toezigt van den practischen en ijverigen schoolopziener Geerlings te blijven.

— Ter vervanging van de bestaan hebbende subcommissie der Maatschappij van Weldadigheid in het ressort Haarlem, en ingevolge op 15 September 1849 in werking gebrachte nieuwe statuten, is bij stemopneming der leden binnen deze gemeente gebleken, dat voor het bestuur zijn gekozen de heeren C. Mol, E. Ritsema, mr. J. F. T. v. Valkenburg, mr. A. A. del Court van Krimpen, mr. C. Gerlings, mr. M. S. de M. Imans en C. J. G. de Booy, welke heeren zich op den 20sten April ll. als afdeeling-bestuur voor Haarlem hebben geconstitueerd, en, na eenige mededeelingen van de overgeblevene leden der subcommissie, nopens hetgeen in den laatsten tijd, met betrekking tot de Maatschappij was gebeurd, uit hun midden een voorzitter, secretaris en penningmeester benoemd.

— Naar men verneemt is door den heer Caland, oud hoofd-ingenieur in Zeeland, aan den gemeente-raad van 's Gravenhage een ontwerp ingediend voor een aanleg van eene zeehaven te Scheveningen. Bij hetzelfde worden bezwaren geopperd tegen de ontwerpen van de heeren Conrad c. s. en Ariens c. s. als te kostbaar. Volgens het ontwerp van den heer Caland zoude de haven moeten worden aangelegd voor het Badhuis, en bestaan uit een regthoek, welke met de langste zijde, ten bedrage van 820 ellen, loodrecht op de kust staat, en de andere zijde, bij eene breedte van 160 ellen, op het noord-oosten eene opening oplevert van 220 ellen. De kosten van eene dergelijke haven worden door den ontwerper op f 1,479,400 geraamd.

— Te 's Gravenhage is den 23sten April de vergrooting van het koninklijk post-kantoor, op het kerkplein aldaar, aanbesteed aan de heeren P. Smit en Zoon voor de som van f 18,700. Het daarstellen van een bazaltmuur aan het Zederik-kanaal, bij den Arkelschen-dam, is aangenomen door de heeren C. de Jong Cz. te Ameide voor f 7147.

— De heer C. van Berkum te Arnhem is aannemer geworden van het bouwen van tien paardenstallen op de legerplaats te Millingen, voor f 28,000. De te Zeist voorhanden bouwstoffen zullen door de detachementen der veld-artillerie en mineurs derwaarts worden overgebracht.

— Bij arrest van den Hoogen Raad, van 24 April, is de voorziening in cassatie van den tot de straf des doods veroordeelde P. Pijnacker verworpen.

SCHIEPSTIJNDINGEN.

AMSTERDAM, 24 April. Den 23sten dezer in Texel BINNENGEKOMEN: Suriname, Rijntjes, Suriname; drie Gebroeders, Kasperma, de stoomb. Beaver en Diana, alle 3 van Londen; Camilla, Bateman, Cardiff; Watermillock, Sanderson, Sunderland; de stoomb. Rubens, Hull.

UITGEZELD: Jane, Romeril, Emma, Hofkamp en Vrouw Anna, Croes, alle 3 naar Londen; Stad Enchede, Niggebrugge, Dundee; Efford, Hodge en Jane, Robson, beide naar Newcastle; Seaman, Smith, Jane, Rowland, Dawn, Brown en Messenger, Sharp, alle 4 naar Sunderland; Immanuel, Berg, Greende Karen Wedel, Christensen en Ebie, Traarvig, alle 3 naar Fredrikstad; Drammen, Frost, Ankafor, Morek, Thetis, Hovgaard en Chelons, Uhlenberg, alle 4 naar Drammen; Luna, de Vries en Catharina, Oldenburger, beide op avontuur. Wind kompas rond.

Den 23sten dezer in Helvoet BINNENGEKOMEN: Hendrika, Bonn, Banjoewangie, l. v. Brouwershaven; John Shelly, Haines, Newcastle; de stoomb. Holyrood, Leith; Ocean Queen, Hull.

UITGEZELD: David Stuart, Pruitis, Brouwershaven; de stoomb. Trieste, Triest; Aurora, Smith, Grangemouth; Mayflower, Bennett, Levret, Gale en Prudentia, Nielsen, alle 3 naar Newcastle; Helena Maria, Mulder, Pernau; Maria Jeanna Jacoba Barendina, Staal, Stettin; Ceres, Olsen, Holmstrand. Wind z.

Den 22sten dezer in Brouwershaven BINNENGEKOMEN: van Oldenbarnveld, Forley Duwell, Rotterdam naar Batavia; 23 dito: Maarten van Rossum, van der Eyk, Banjoewangie naar Rotterdam; Martha Brader, Brader, Londen naar Schiedam.

Den 21sten dezer te Liverpool binnengekomen: California, de Wijn, Amsterdam; en uitgezeld: 19 dito Mathilda Barbara, Kat, Suriname.

AMSTERDAM, 24 April. De Nederl. galjoet Anna Arendina, kapt. Pott, van Liverpool naar Nerva, is 15 dezer in de Noordzee gezonken, doch het volk gered en te Londen aangebragt.

LONDEN, 21 April. Aangaande de Nederl. schooner Salland, kapt. Jonker, 7 Jan. van Cardiff naar Cadix vertrokken, heeft men sedert niets vernomen.

GIBRALTAR, 19 April. De Nederl. kof Jentina, kapt. Vos, van Ajr met ijzer naar Seville, is in de baai van Biacaye gezonken.

Geparaid: 27 Febr., op 0° 1' z. b. en 22° 50' w. l., Allasserwaard, von Lindern, Shields naar Macassar; 24 Maart, op 23° 24' n. b. en 41° 4' w., Nederland & Oranje, Rosier, Banjoewangie naar Amsterdam.

BEURS VAN AMSTERDAM.

Prijzen der Effecten.

24 April 1860. 4½ wrc.

van	tot	gebl.	van	tot	gebl.
NEDERLAND.			PRUISSEN.		
W. Schuld 2½ p.	63 1/16	64	Oblig. 50. 5 p.	101 1/2	—
" 3 " 76 1/16	76 1/16	76 1/16	Aand. 54. 3½ p.	201	—
" 4 " 98 1/16	98 1/16	98 1/16	OOSTENRIJK.		
O. I. Leen. 4 " 97 1/2	—	—	Oblig. Met. 5 " 47 1/2	13 1/2	—
Amort. 5d. 3½ p.	95	—	" 2½ " 25 1/2	13 1/2	—
Hand. op reesc. 129 1/2	1/2	—	" r. Amst. 5 " 71 1/2	3 1/2	71 1/2
" a cont. 4½ p.	—	—	" Nat. 54. 5 " 55 1/2	7 1/2	55 1/2
" Leen. 4 p.	—	—	Wener Bank f.	—	—
Holl.-Spw. —	—	—	" 4 p.	210	—
Leening 4½ p.	—	—	Fr. Sp. Hop. 3 f.	—	—
Rijn-Spw. 4½ p.	101 1/4	—	NAPLES.		
BELGIE.			Cert. L. B. 5 p.	—	—
Ct. Bel. B. 2½ p.	—	—	DENEMARKE.		
" Rots. 2½ p.	51 1/4	—	Oblig. Leen. 5 p.	—	—
FRANKRIJK.			" 8 " —	—	—
Certif. 3 p.	—	—	BRAZILIE.		
SPANJE.			Geldl. 52. 4½ p.	—	—
Oblig. 1½ p.	35 3/8	35 3/8	" 58. 4½ p.	86 1/2	—
" 3 " 46 3/8	—	—	SARDINIE.		
" Bin. 3 " 45	3 1/2	45 1/2 5 p.	—	—
Am.-Schuld. 15 1/2	3 1/2	—	PERU.		
Bew. Coup. 4 1/2	—	—	Geldl. 54. 4½ p.	—	—
PORTUGAL.			" Franche.	—	—
Oblig. 3 p.	43 1/2	—	ECUADOR.		
" 1856. 3 " 42 1/2	—	—	Oblig. 55. 1 p.	11	—
RUSLAND.			VENEZUELA.		
Hope & C. 5 p.	103 1/2	1/4	Oblig. 3 p.	25	1/4
" 6 " 101 1/2	—	—	" 1½ " 13 1/2	3 1/2	—
Certif. Obl. 5 " 85	1/2	—	GRENADA.		
" 4 " 80 1/2	—	—	Oblig. 4 " 135 1/2	3 1/2	—
" Stigls 4 " 81 1/2	—	—	" Uitg. 4 1/2	—	—
" N. 4 " —	—	—	MEXICO.		
" 5 Ser. 5 " 90 1/2	—	—	Oblig. 8 p.	201 1/2	3 1/2
" 6 " 5 " 99 1/2	—	—	N.-AMERICA.		
" Hamb. 5 " —	—	—	Philad. Lt. B.	—	—
" Lond. 5 " —	—	—	" Rots. 6 " —	—	—
" 4½ " 93 1/2	—	—	Ill. Spw. Aand.	—	—
" 3 " 62 1/2	1/2	62 1/2	" Obl. C.B. 7 p.	84 1/2	—
Insch. 6 " —	—	—	Galv. Spw. 8 " 40 1/2	1/2	—
Cert. 6 " —	—	—	Louisiana 5 " 102 1/2	—	—
Spw. Act. 5 " —	—	—	GRIKKENLAND.		
" velgef. 5 " 214 1/2	215	—	Oblig. 1835 5 p.	—	—
Hijpoth. 4½ p.	—	—			
POLEN.					
Aand. 1835. f 162 1/2	—	—			
Oblig. 4 p.	80	—			

Amsterdam Thesaurie 5 pc. 107 1/2. Brazilië geldl. 1839 van 100 5 pc. 96 1/2. De 6 pc. Verrengde Staten bij Hope & C. 102 1/2. — Beleening 3. Prolongatie 2 1/2. Disconto 8.

Aldus opgemaakt door het Bestuur der Effecten-Sociëteit: J. de KOCK, President. J. A. JOLLES Jr., 1° Secretaris.

De spaansche fondsen waren williger, met goeden handel; de overige onveranderd met weinig omsat.

WEENEN, 24 April. De 5 pc. Met. 69.30. LONDEN, 24 April. De 3 pc. gecons. reasc. 94 1/4. PARIS, 24 April. De 3 pc. 70 fr. 05.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM 24 April. Koolzaad Sept. en 2. ROTTERDAM, 23 April. Turwe; n. Zeeuws., Vlaams. en Overm. bragt heden 10 à 20 c. meerder op; goede en pnië f 9,70 à f 10,50; mindere f 8,70 à f 9,50; geringe f 7,70 à f 8,50; jarige f 10 à f 11,50; Pools. en roode prijs; 160 p. o. with. Pools. f 365; 158 p. jar. dito f 350, f 355; 162 p. jar. Bovenl. Ris f 336; 158 p. n. Kleef. f 330. Rogge: Overm., Zeeuws. en Vlaams. schaarsch en 10 à 20 c. hooger f 6,75 à f 7,75; voorts 152, 155 p. Zweeds. f 220, f 225; 156 p. Deena. f 225; 153 p. jar. Koningsb. f 235; 152 p. Pruis. f 230; 148 p. n. Petersb. f 212; 145 p. Arch. f 200; 144, 146 p. jar. dito f 203, f 205, f 206; 143 p. dito te Delfshaven f 197. Gerst: Zeeuws., Vlaams. en Overm. 10 c. hooger; winter f 5,30 à f 6,40; dito zomer f 5,30 à f 6,50; voorts 132 p. Zweeds. te Schiedam f 186; 133 p. dito te Delfshaven f 188. Haverv. 20 c. hooger; Zeeuws. en Inl. korte f 3,70 à f 5,40; ditelange f 2,70 à f 4,20. Boekweit: op 140 p. N.-Brab. f 230, f 232, f 233, f 235; Belg. f 225; Gron. zwarte and f 230; grove Frans. per 2100 kilo f 190. Erwten: Zeeuws. groene f 8,50 à f 10,25; groote dito f 9,50 à f 12; Geld. grauwe en capuc. f 11 à f 15,50. Bonen: Zeeuws. en Walch. witte f 10 à f 11,50; dito bruine f 10,50 à f 12,75; dito paardenbonen 20 c. hooger f 6 à f 7,10. Koolzaad: Overm. gestort 66 1/2. Lijnzaad: 116 p. gezuivd Odessa f 337. In publ. veiling 24 last 110, 111 p. Taganrog f 312. De 47 last Catania f 344 opgeh. Kanariëzaad slap f 8,75 à f 9,50.

241ste STAATS-LOTERIJ.

Trekking der vijfde Klasse.

2de Lijst. N°. 2674, 2531 en 4132, ieder een prijs van f 1000.

* Bij de commissie te Scheveningen voor de nagelaten betrekkingen der omgekomen visschers is ontvangen; van H. G. B. f 2,50; door tusschenkomst van d^r. Gann Dun f 40.

Vijftigjarige Echtvereeniging van: PIETER HOEK SPAANS SR.

en

LIJSEBET PURMER.

OUDENDIJK, den 8ten April 1860.

Vijfentwintigjarige Echtvereeniging van: PIETER HOEK SPAANS JR.

en

GRIETJE BAKKER.

OUDENDIJK, den 19den April 1860.

Getrouwd: PIETER HOEK SPAANS

en

AARJE LEGUIT.

CORNELIS LEGUIT

en

JANTJE SPAANS.

OUDENDIJK, den 22den April 1860.

deelen. Zij zijn verkrijgbaar à 80 cents het verzegelde fleschje bij de Heeren Apothekers:

Amsterdam, B. Adama, Utrechtschestraat.
Amsterdam, Adama, Nieuwendijk bij de Raamakooy.
Alkmaar, H. Schreuder & Co.
Leiden, van Tricht, hoek van de Axel, Verbeek Vrolik.
Breda, J. de Lint.
Middelburg, van de Kamer.
Nijmegen, J. J. Sneltes.
Rotterdam, van Santen Koff, Korte Hoofdsteeg.
Roosendaal, F. Krüger.
Schiedam, A. J. van der Schalk.
Tiel, M. L. Post.
Tilburg, H. Martens.
Utrecht, Grootendorst, buiten de Waardpoort.
Vlaardingen, Lagerwerf.
Workum, J. Smeding.
Zierikzee, V. La Brand.
Hulst, J. Nederveen.
Ook zijn deze Druppels te ontbieden door tusschenkomst der Heeren: te
Leeuwarden, S. P. Postma, Breedstraat.
Sneek, P. T. Potma.
Haringen, E. W. Petersen.

AANBESTEDING.

Dijkgraaf en Heemraden van de ZIJPE en HAZEPOLDER, zijn voornemens, op Maandag den 30sten April 1860, des middags ten 12 ure, in het Logement het Wapen van de Zijpe, aan de Schagerbrug, in de Zijpe, Aanbesteden:

Het eenjarig Onderhoud van alle **GEBOUWEN**, **BRUGGEN**, de **SLUIS** en al wat verders aan den **POLDER** behoort, alsmede eenige **VERNIEUWINGEN** en eenig **SLOOTWERK**.

Het Bestek zal acht dagen te voren ter lezing liggen en tegen 50 Cents verkrijgbaar zijn, ten Kantore van het Waterschap te Alkmaar en bij den Polderbaas, aan de Oude Sluis.

De aanwijzing zal Zaterdag den 28sten April e. k., des morgens ten 10 ure, aan de Oude Sluis plaats hebben.

* * Tegen primo Augustus aanstaande is er gelegenheid, bij eene fatsoenlijke Weduwe, van de P. G., wonende op een allerliefst gelegen Dorp (prov. Utrecht), op een half uur afstand van den Rijnspoorweg, ter bekoming van **KOST** en **INWONING**, voor een Heer of Dame; of voor een paar bejaarde Lieden zonder Kinderen; ook zoude men wel genegen zijn, eene hulpbehoevende Dame, of iemand met zwakke geestvermogens te verzorgen. Reflecterenden, gelieven zich *franco* te adresseren, onder Letters A. Z., aan den Boekhandelaar J. DETMAR, te Veenendaal.

Te Soestdijk,

te HUUR, met 1° Mei a. s., op het aangenaamste gedeelte: Een **BUITENVERBLIJF**, bevattende 3 Beneden- en 3 Bovenkamers, Meidenkamer, Keuken, Kelder enz., geschikt voor Zomer- en Winter-Verblijf. Te bevragen bij G. UBBINK, te Soestdijk.

* * Wordt te KOOP aangeboden: Een **HUIS**, met 3 Voorkamers, behangen en met Stookplaatsen, Alcove, Achterhuis met 2 Vertrekken, Keuken, Pomp en Stalling; Zolder met Meidenkamer, Kelder; **TUIN** achter het Huis, in het Dorp Bennekom, op circa 30 min. van het Spoorweg-Station Ede. Te bevragen met *franco* Brieven, ten Kantore van den Notaris HONDIUS, te Wageningen.

LOGEMENT HET HOF VAN GELDERLAND, TE WAGENINGEN. VERKOOPING VAN Boeken, Kaarten, Platen, Munten, enz.,

nagelaten door den Edel Achtbaren Heer S. W. VAN DE GRAAFF, Oud Burgemeester der Stad Wageningen, geboren Luit.-Kol. der Genie, Ridder van de Orde van den Nederl. Leeuw, op Donderdag 3 Mei en volgende dagen, telkens des voormiddags ten 10 ure. Catalogus is verkrijgbaar op *franco* aanvraag, met overmaking van een Postzegel van 5 Cents, bij de Boekhandelaren VAN HATTUM en TIBOUT, te Wageningen.

* * Men is van meening, om op Donderdag den 3^{den} Mei 1860, des namiddags ten twee ure, ten huize van Klaas de Goede, Kastelein aan de Schagerbrug, in de Zijpe, in het openbaar te Verkoopen:

Twee aan een verheeld Stukken **WEILAND**, gelegen in den Polder H, in de Gemeente Zijpe, Kadaster Sectie D, N° 637, groot 3 Bunder, 73 Roeden, 50 Ellen. Breder bij Billetten omschreven. Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris ABR. P. DE LANGE, te Schoorlham.

* * **OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING**, van eene in volle werking zijnde, wel bekende, tot het slaan van **Patent-Touw** ingerichte **TOUW-SLAGERIJ** en **KLEIN GARENSPINNERIJ**, bestaande uit 3 Lannen met opgaand geboorte, respectievelijk ter lengte van 314, ruim 300 en 285 Ellen, Woonhuis met Kantoor en Draai-boe, Stalling, Pakhuizen en verdere tot de uitoefening der Fabriek benodigde Gebouwen, benevens eenige percelen **Tuin- of Teelland** en **Duingronden**, te zamen ter grootte van 4 Bunder, 78 Roeden, 37 Ellen; zeer gunstig, staande en gelegen bij elkander te Katwijk aan den Rijn, nabij Leyden, tusschen den Grindweg naar Wassenaar en den Straatweg naar Katwijk aan Zee, met verpligting tot overneming van het bij de Fabriek behoorende Gereedschap en de voorhanden Goederen; — waarvan de opveiling zal geschieden op Woensdag den 16^{den} Mei 1860 en de afsluiting op Woensdag den 28sten Mei 1860, volgende, beide dagen des middags ten 12 ure, in het Logement de **Roskam** te Katwijk aan den Rijn. — Het te veilen kan worden bezichtigd iederen Maandag, Woensdag en Vrijdag vóór de Verkoop, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 ure. Nadere onderrichting zijn te bekomen ten Kantore van de Notarissen A. E. ROEST VAN LIMBURG, te Katwijk aan den Rijn en J. M. A. CAZAUX VAN STAPHOERT, te Rotterdam, zullende bij eerstgenoemde 8 dagen vóór de Verkoop ter inzage liggen, de Koopsvoorwaarden, zoome de eene Notitie betreffende de Gereedschappen en alsdan voorhanden zijnde Grondstoffen en gefabriceerde Goederen.

PROSPECTUS

VAN EEN

ALBUM,

BEVATTENDE GEZIGTEN BINNEN

's HERTOGENBOSCH IN 1860.

Zijn in de laatste jaren verscheidene Steden onzes Vaderlands in het bezit geraakt van een Album, de afteekening hare voornaamste Gebouwen en schoonste Gezigtspunten bevattende, tot heden veel aan 's Hertogenbosch die eer niet te beurt.

En toch verdient Noord-Brabants Hoofdstad die onderscheiding ten volle. Haar bestaan dagteekent reeds van het laatste der twaalfde eeuw en zij kan zoo onder de oudste steden van ons Land gerekend worden. Hoe menigmaal wordt in de Geschiedboeken onzes Vaderlands van haar als eene belangrijke sterkte melding gemaakt en ook thans nog is zij onder de vestingen van Nederland niet de minst gewichtige. Moet zij, wat hare omstreken betreft, voor vele plaatsen in ons Vaderland onderdoen, de stad zelve wordt door menig schrijver uit vroeger en later tijd een *parel aan Nederlands Stedekroon* genoemd. En dat zij dien eernaam niet geheel onwaardig is, getuigt ieder vreemdeling, die haar bezoekt, met genoeg hare ruime pleinen en breede straten doorwandelt of hare openbare gebouwen gadeslaat.

Onder deze laatste is het vooral de beroemde St. Janskerk, reeds in de dertiende eeuw gesticht, die met regt de kroon en de eere der grijze Hertogstad wordt genoemd. Boeit zij reeds op verren afstand het oog door haar trotsch uiterlijk, ook het inwendige verdient ten volle de bewondering van landgenoot en vreemdeling. Merkwaardig is mede het Stadhuis, als zijnde gesticht door den grooten VAN CAMPEN, den bouwmeester van Amsterdams wereldberoemd Paleis; en ook in later tijd is 's Hertogenbosch met menig gebouw verrijkt, dat van den smaak en den kunstzin der Inwoners getuigt.

De overtuiging, dat eene stad, die zoo veel belangrijks in zich bevat, ruime stof voor een Album oplevert, heeft den Uitgever doen besluiten van eenige der voornaamste Gezigtspunten eene getrouwe Afbeelding te doen vervaardigen, welke hij bij dezen het kunstminnend Publiek aanbiedt, in het vertrouwen dat zijne onderneming ruimschoots de goedkeuring zijner Stad- en Landgenooten verwerven zal.

Dit Album bevat zes met tinten gedrukte platen, naar de natuur geteekend en op steen gebragt door J. G. BOS, bestaande uit eene voorstelling van:

De St. Janskerk aan de zuidzijde. Een Gezicht op de Hoofdwacht. De Korenbent aan de Havenzijde. De St. Jozefs Kerk. De Groote Markt en het Stadhuis. De Kraan en de Vismarkt welke in een gelithographieerden omslag, versierd met het Wapen van 's Hertogenbosch en een Gezicht op de Stad buiten de St. Janspoort worden afgeleverd, om daarin bewaard eene kourige Verzameling te vormen.

De aflevering geschiedt van heden af compleet tegen drie Gulden. De Uitgever 's Hertogenbosch, April 1860.

W. C. VAN HEUSDEN.

BAKKERIJ

TE KOOP, UIT DE HAND, sedert jaren gevestigd en nog een goed burger bestaan opleverende, in de Provincie Zuid-Holland, op aannemelijke voorwaarden. Brieven *franco*, Letters A. B., bij den Boek- en Papierhandelaar H. J. T. MATVELD, te Leyden.

W. G. KLEMAN, Make-laar, zal ingevolge order van zijne Principalen, ten overstaan van den Notaris T. H. OLDENBOOM, op Maandag 30 April 1860, des middags ten 12 ure precies, voor den Stal, in de Kerkstraat, tusschen de Vijzel- en Spiegelstraten, N° 578, te Amsterdam, presenteren te Verkoopen: Twee Spannen uitmuntende schoone, zeer gerenomeerde, goed aan den weg loopende bruine Langstaarten Merrien en een Span dito zwarte 5, 6 à 8jarige Koets- of Wagen-PAARDEN; een modieuze niet minder dan nieuwe Koets-Drowsky voor 4 personen, met vallende Achter- en losse Voorkap, een goed geconserveerde ruime Char-à-Banc met 3 Banken, Americaansch lederen Tentkap en losse Bok, een fraaije naar den smaak bewerkte Victoria met losse Voorkap en Glazen, met opgaande Bok, een ruime modieuze geheel nieuwe Vigelante voor 4 personen, mede met dito Bok, een dito Tentwagen voor 6 personen, en een extra ligte dito voor 4 dito, met losse Tentkappen en Americaansch lederen Gordijnen, een soliede Phaeton met vallende Kap en toeslaande Knechtszitting, een Hitten-Tentwagen voor 4 personen, een dito Dogcar, een Ezelwagen, een Engelsche Tilburrie zonder kap en een Harddravers Hollandsche Chais; alsmede onderscheidene spannen Koets-, Wagen- en Tilburrie-Tuigen, waarbij twee spannen *Statie-Tuigen*, fraaije Hoofdstellen, Zadel, Rijhoofdstellen, Engelsche wollen Statie- en Staldekken, Bitten, Zwepen en vele andere Stalgoederen. Alles op den Verkoopdag voor een ieder te zien. Nadere informatie te bekomen bij gemelden Makelaar.

NB. In deze Verkoopning kan niets worden bijgevoegd.

Aanzienlijke Verkoopning

VAN

LANDGOEDEREN

TE HERWIJNEN, bij GORINCHEM.

De Notaris G. J. KOEFF, te Herwijnen, zal op Woensdag den 2^{den} Mei 1860 ter inzetting, en op Woensdag den 16^{den} dierselfde maand, op beide dagen des morgens om 11 ure, in het Logement de drie Morianen te Herwijnen, eerst in *Massa* en daarna in *Percelen*, in het openbaar Veilen en Verkoopen:

A. Het **KASTEEL WADESTEYN**, met annexe Gebouwen, alle bijzonder goed en solide onderhouden en voor weinige jaren nieuw opgemaakt, Engelsche Moestuinen, met Broeibakken, Grachten, Vijvers, Boomgaarden, Bouw- en Weiland, Bosch en Bepoelingen, groot 11 Bunder, 34 Roeden, 02 Ellen.

Het Kasteel is bijzonder gunstig gelegen, heeft een schoon uitzigt op de Rivier de Waal, alwaar dagelijks een tental Stoombooten op- en afwaarts passeren, op 15 minuten afstand eene geschikte aanlegplaats voor de gezegde booten.

B. De **KOETSIEERSWONING**, zijnde een Huis en Erf, staande op korten afstand van het Kasteel.

C. Het **TUINDREEST** in het blok Sectie E, van af de **Wadesteynsche Steeg**, westwaarts tot aan de percelen Sectie E, N° 482 en 494.

D. 65 Bunder, 56 Roeden, 66 Ellen beste **BOUW-, WEI- en GRIENLANDEN**; ook deze laatste percelen, bedoeld onder Letter D, zullen in percelen worden geveild.

De Catalogus dezer Goederen is op *franco* aanvraag, tegen betaling van 50 Ct., verkrijgbaar gesteld aan het Postkantoor te Herwijnen.

De Verkoopsvoorwaarden, zullen ten Kantore van voornoemden Notaris ter inzage liggen van den 25sten April 1860, en zal men toegang tot de Gebouwen kunnen hebben, mits voorzien van een Permissie-Billet, afgegeven door gemelden Notaris, bij wien inmiddels, na vengemeld tijdstip, alle noodige informatie te bekomen zijn.

* * De Notaris **SCHAEFER**, residende te Cleve, Koninkrijk Pruisen, zal op Woensdag den 23sten Mei, ten huize van den Heer Ed. Theuer, op de Kleine Markt aldaar, publiek Verkoopen:

Een zeer voordeelig gelegen, voor weinige jaren nieuw gebouwd Fabriekgebouw, zijnde eene

Stoommeelmolen,

met 2 uitmuntend werkende Stoommachines en 8 paar Steenen, Griesmeelmachines, Builen, Cyhaders enz. enz., alles ingerigt op de bovenlandsche wijze van fabriceren. Bij dit gebouw bevindt zich annex eene schoone Heerenhuizing, bevattende 8 Kamers, allen behangen, geplafonneerd en van Stookplaatsen voorzien, Keuken, Kelders enz.; voorts groote Tuin en Moestuin met exquise Vruchtboomen, eene Weide met Boomgaard, Knechtswoning en Stalling voor Paarden en Vee.

Nadere informatie zijn op *franco* aanvraag, bij voornoemden Notaris te bekomen.

BOEKVERKOOPING TE HAARLEM.

De Boekhandelaar **FREDERIK MÜLLER**, zal van de fraaije **BIBLIOTHEEK**, van den Wel-Edelen Heer G. W. VAN OOSTEN DE BRUYN, te Haarlem, in de Groote Houtstraat N° 599, Verkoopen:

Woensdag morgen, De werken over Aardrijkskunde en Reizen, nieuwe Geschiedenis en die der Nederlanden.

Woensdag avond, De overige van Nederl. Geschiedenis, Plaatsbeschrijving en de verzameling over de Stad Haarlem.

Donderdag morgen, De werken der Grieksche en Latijnsche schrijvers.

Donderdag avond, De werken der Latijnsche schrijvers en nieuwere Dichters, over Philologie, en die over Natuurlijke Historie en schoone Kunsten.

Revalenta Arabica.

ARIE BALDER Cz., te Broek op Langendijk, is van eene langdurige Borstkwaal door **Revalenta** genezen en is veel sterker en gezonder van gestel.

De Dochter van J. VAN VAALEN is door de **Revalenta** van derdenaagsche Koorts genezen.

Het 14jarige Meisje, Dochter van den Tuinbaas E. DIKS, is door het gebruik der **Revalenta** van eene ernstige maagkwaal genezen. De Heer C. RIKKERS, te Groningen, berigt ons, dat een Horologiemaker aldaar door het gebruik van slechts twee **Revalenta** van een hardnekkigen hoest is hersteld.

De Vrouw VEENSTRA, Geb. BOVENKAMP, te Noordwolde, na vruchteloos de medicamenten van den Geneesheer gebruikt te hebben, dankt aan de **Revalenta** hare eindelijkte genezing van eene hevige maagkramp.

De Heeren J. A. KLINGER en Co., te Rotterdam, berichten, dat eene Dame aldaar, die lang aan eene ziekte sukkelde, waarvoor geen kruid gewassen schreef, door de **Revalenta** genezen is. Van alle zijden komen de gunstigste berichten in over de genezingen door de **Revalenta** voort; *Widre die 20 jaren aan obstructie, maagzwur, misselijkheid en slechte spijsvertering geleden hebben, zijn er volkomen door genezen, anderen die lang kwijnen en geheel verzwakt en vermagerd waren, zijn er gezond en sterk van geworden.*

ZWAKKE MAGEN, die geen substantiëlen kost verdragen kunnen en hupna krachten herwinnen willen, moeten de **Revalenta** gebruiken, die een ligt verteerbaar eten is, voedingsstof bezit en dikwijls minder kost dan de spijsen die zij vervangt. Men kan dus met regt zeggen, dat de genezing door **RE-VALENTE** NIETS KOST.

De prijs der Revalenta is: Kleine Bussen 87½ Cents, 1 f 2, 2 f 3,50, 5 f 8, 12 f 16.

Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt, wordt gratis afgegeven.

Men leste er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door F. VON WINDHEIM & Co., VERKOPPHUIS, geteekend is. Amsterdam, Verkoophuis.

Haarlem, J. P. Karthaus.

Wed. de Lange en van Ek.

Alkmaar, J. Brongers Gz.

Beverwijk, C. A. Kühr.

Delft, J. T. Wagner.

Enkhuizen, G. Rienderhoff.

's Hage, Sack & Co.

Hoogwood, H. Storm.

Hoorn, P. J. Ruttenberg.

Koog a/d. Zaan, H. de Jager.

Krommenie, Wed. F. Vaarmeljer.

Leyden, L. G. Dirks.

en in de bekende Dépôts in de andere Steden. (4/25 60.)

Te Haarlem, bij JOH. ENSCHEDE en ZONEN.

AANLEG VAN SPOORWEGEN VOOR REKENING VAN DEN STAAT.**Memorie van Toelichting.**

§ 1. *Beginnel der wet.* — De hooflijnen door den Staat aan te leggen. De Regering stelt bij dit wets-ontwerp voor, den tot hiertoe bij het beramen en uitvoeren van spoorwegplannen gevolgden weg te verlaten en tot den aanleg van staatswegen over te gaan. Zij plaatst zich derhalve ten aanzien der spoorwegen op een ook elders met goed gevolg gekozen standpunt.

Is er, na hetgeen de ondervinding hier te lande geleerd heeft, nog regtvaardiging van deze keuze noodig? Nadat, jaren geleden, de particuliere industrie met veel moeite er in geslaagd was om den hollandschen ijzeren spoorweg, welke langs bevolkte en welvarende streken liep, twee groote handelssteden aan elkander en met de residentie verbond, aan te leggen, heeft men door bijzondere personen die belangrijke spoorlijn, welke onze handelssteden met Duitschland en het hart van Europa moest verbinden, niet in het leven kunnen doen roepen; en het Hoofd van den Staat heeft zijne eigene fortuin aangewend om dien spoorweg te doen leggen. Inderdaad een staatspoorweg.

Sedert zijn jaren verlopen, zonder enig ander resultaat op te leveren, dan het tot stand brengen van twee spoorwegen, dien van Aken langs Maastricht naar Hasselt, en dien van Antwerpen tot Breda en Moerdijk, niettegenstaande de gelegenheid tot aanvraag van concessien in ruime mate werd opengesteld, concessien werden verleend en ingetrokken, en de geopende vooruitzichten weder in rook verdwenen. Eindelijk zijn concessien verleend met zoo aanzienlijke opofferingen van den Staat, dat men de spoorwegen, die zij ten onderwerp hebben, vermomde staatspoorwegen heeft genoemd; concessien, waarop de goedkeuring van de Staten-Generaal niet heeft kunnen volgen, en omtrent welke deskundigen de overtuiging koesterden, dat, ook dan wanneer zij waren goedgekeurd, daaruit of geene of zeer onvoldoende resultaten zouden zijn voortgevloeid. Te voorzien is het alzoo, dat geen bevredigend stelsel van spoorwegen in ons land spoedig tot stand zal komen zoo die niet van wege den Staat worden aangelegd.

Bij de algemeen bestaande overtuiging van de wenschelijkheid niet alleen, maar ook van de noodzakelijkheid van spoorwegen, zou deze beschouwing reeds voldoende kunnen schijnen om het aannemen van het beginsel van staatspoorwegen te regtvaardigen.

Er is echter meer.

Ondernemingen van industrie — het wordt gereedelijk toegestemd — behoorlen in den regel aan particuliere krachten te worden overgelaten; de lessen der wetenschap zijn op dit punt geheel in harmonie met die der ervaring. Maar kan men kolossale ondernemingen, die geen uitzicht op winst opleveren, rangschikken onder de zoodanige, welke de wetenschap op het oog heeft? Bovendien moet worden opgemerkt dat wanneer eene onderneming van particulieren uit den aard der zaak monopolie is, op den Staat de plicht rust, dat monopolie in zijne handen te nemen wanneer het beoogde doel inderdaad van algemeen nut is.

Bijzondere industrie ook kan nuttig en goed werken — nuttiger en beter zelfs dan de Staat, — doch alleen op voorwaarde, dat de heilzame prikkel der concurrentie niet ontbreekt. Die prikkel nu ontbreekt ten eenenmale bij spoorwegen.

Zeer te regt is, krachtens het hier ontwikkelde beginsel, de zorg bijv. voor posten en telegraphen aan den Staat opgedragen. Dezelfde redenen, die daartoe hebben geleid, gelden ook voor de spoorwegen.

De verschillende bezwaren, nu en dan tegen den aanleg van staatspoorwegen ontwikkeld, schijnen voor het meerendeel gemakkelijk weêrlegd te kunnen worden.

Een der voornaamste van die bezwaren is, dat de Staat duurder bouwt dan de maatschappijen. Wie evenwel de zaak onpartijdig wil onderzoeken, zal zich van het tegendeel kunnen overtuigen. Als bijlage n°. 1, wordt hierbij overgelegd eene tabel, opgemaakt door den bekenden ingenieur DELAVALLEYE, voorkomende in den *Moniteur des intérêts matériels* van 11 April 1858. In die tabel zijn de verschillende spoorwegen, in en buiten Europa, naar hunne meerdere kostbaarheid van aanleg gerangschikt.

De duurste spoorwegen die op deze lijst voorkomen zijn de geconcessioneerde lijnen in Engeland, in Frankrijk, in Britsch Indië en in Italië.

In België, alwaar de staatsbaan eene aanzienlijke lengte heeft en bijna over hare geheele uitgestrektheid met dubbel spoor is belegd, belooft de gemiddelde prijs per kilometer met de geconcessioneerde lijnen niet meer dan het gemiddelde van al de in de tabel voorkomende wegen.

De zoo gunstig bekende Badensche staatsbaan staat daarmede nagenoeg gelijk.

De staatsbanen in Wurtemberg, in Beijeren, in Oostenrijk, in Toscana, blijven verre beneden het middental, terwijl onder de goedkoopste van al de spoorwegen de Hannoverse staatsbaan is te tellen, die zich over niet minder dan 793 kilometers uitstrekt.

Ook de officiële statistiek der Pruisische spoorwegen bevestigt geenszins de bewering, dat de Staat duurder dan de particulieren bouwt.

Als bijlage n°. 2 wordt hierbij overgelegd een daaraan ontleend overzicht van de Pruisische spoorwegen in 1858.

Uit dat overzicht blijkt, dat het kapitaal voor den aanleg per mijl van 1000 el. (kilometer) voor de staatspoorwegen ongeveer f 17,000 minder heeft bedragen dan aan de geconcessioneerde wegen is besteed; en dat dit verschil f 13,600 bedraagt bij vergelijking met de wegen die eene rentegarantie van den Staat genieten en onder staatsbeheer zijn geplaatst.

De prijs per kilometer (nederlandsche mijl) van de pruisische staatsbanen, ad f 95,152, blijft verre beneden het gemiddelde van de vroeger gemelde tabel.

Ook in Nederland, waar slechts één spoorweg, die van Amsterdam over Utrecht tot Arnhem, zoo goed als van staatswege werd aangelegd, is de vergelijking met andere wegen niet ongunstig.

Uit de voorhanden officiële bescheiden blijkt toch, dat de ingenieurs van den waterstaat dezen weg, hebbende eene lengte van 92 kilometers, in 1836 hadden begroot op f 8,933,000; en dat die, blijkens het rapport, den 1sten Januarij 1845 uitgebragt door den ingenieur van den waterstaat, die den weg tot Arnhem heeft afgemaakt, is voltrokken en in exploitatie gebragt voor f 9,300,000, dat is alzoo, met het materieel voor het vervoer tegen ongeveer f 100,000, en zonder dit materieel tegen f 91,370 per kilometer.

De bijna gelijktijdig door eene maatschappij aangelegde spoorweg van Amsterdam, langs Haarlem en 's Gravenhage, naar Rotterdam heeft gekost met het materieel ongeveer f 125,000 per kilometer.

En blijkens het verslag der Directie van de Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij, uitgebragt in de algemeene vergadering van aandeelhouders op 30 Junij 1858, heeft de zijtak van Utrecht tot Rotterdam, zonder het materieel voor het vervoer, per kilometer gekost f 126,940, of, na aftrek der betaalde rente gedurende de constructie, f 120,990.

De spoorweg van Aken over Maastricht naar Hasselt heeft, volgens de opgave van den heer HAUCHECORNE, f 146,991 per kilometer gevorderd.

Het vorenstaande zal wel voldoende zijn om te doen zien, dat de Staat in het algemeen niet duurder bouwt dan de maatschappijen.

Dit beweren is echter eene van die stellingen, welke ingang vinden dewijl zij dikwerf worden herhaald en slechts zelden grondig onderzocht, en intusschen is er niet één gegrondte reden waarom de Staat duurder zou bouwen dan de maatschappijen.

Bijna overal ziet men aan rijks-ingenieurs den bouw van spoorwegen door maatschappijen toevertrouwd; zoowel in Frankrijk, in Duitschland, in Pruisen, in Rusland als in België. En waarom zouden die ingenieurs daar op minder kostbaren voet bouwen dan bij den Staat? Alleen kan dit het geval zijn als maatschappij of de aannemer van het zoogenaamde „forfait” er belang bij heeft, den spoorweg met te karige hand te doen aanleggen en op exploitatiekosten te doen overbrengen wat tot het kapitaal van aanleg behoort.

Bij rentegarantie van den Staat zal dit meestal het geval zijn; dan zal de te karig aangelegde weg te duurder in exploitatie zijn en door den garant moeten betaald worden wat op kapitaal is bespaard.

Men verlieze ook niet uit het oog, dat bij de maatschappijen niet alleen de kosten van de gemaakte werken op kapitaal moeten gebragt worden, maar buitendien alle uitgaven voor een veelal zeer kostbaar personeel vereischt, en de gelden die als premien, agio of soortgelijke moeten betaald worden om het benodigde kapitaal te verkrijgen.

Dat de laatstgenoemde uitgaaf zeer belangrijk tot vermeerdering van het kapitaal moet bijdragen zal wel toegestemd worden wanneer men bedenkt, dat het staatscrediet in Nederland zoo zeer is gevestigd, dat de staatsobligatiën nauwelijks tegen 4 pct. aan rente kunnen worden geamortiseerd, terwijl het kapitaal voor spoorwegondernemingen door de maatschappijen veelal tegen 5, 6 à 7 ten honderd moet worden betaald.

En hoe belangrijk de te betalen premien soms zijn, kan uit het volgende blijken.

De franche spoorwegen (*) hadden in 1858 eene totale lengte van 8685 kilometers, en de maatschappijen op den 1sten Januarij 1859 aan actien en obligatiën een kapitaal ontvangen van fr. 3,549,540,698, terwijl door den Staat bovendien aan subsidien was betaald fr. 751,000,000; alzoo te zamen fr. 4,300,540,698.

De uitgaven hadden bedragen fr. 3,524,211,806; het verschil, ad fr. 776,328,892, was het bedrag van hetgeen betaald werd voor diverse premien, terwijl zich daarvan slechts ongeveer 100 millioen in kas bevond.

Alzoo werd ruim 18 pct. aan premien betaald boven en behalve de werkelijke gedane uitgaven.

Om de meerdere kostbaarheid van staatsbanen aan te toonen wordt veelal op België gewezen. Hoe onjuist het is hier België te noemen, kan worden nagegaan wanneer men de kosten der staatsbanen van dat Rijk wil vergelijken met de grootste doorlopende lijn die daar door eene maatschappij, werd aangelegd, de lijn namelijk van Brussel, over Namen, naar Arlon.

De bijzonderheden die hier volgen worden ontleend aan het verslag door de directie van dien weg den 27sten Februarij 1860 uitgebragt en openbaar gemaakt.

De lengte van den weg bedraagt van Brussel tot Namen 55 kilometers, van Namen tot Arlon 135. Te zamen 190 kilometers.

De concessie werd in 1845 verleend en de weg tot Arlon eerst in 1858 geopend.

De eerste raad van bestuur was in 1846 benoemd; hij bleef negen jaren in functie.

Gedurende die negen jaren werd gestort fr. 25,262,535 en in obligatiën betaald fr. 8,450,850. Te zamen fr. 33,713,385. Door de bankiers was bovendien betaald fr. 1,500,000. Alzoo in totaal fr. 35,213,385.

En welke waren na negen jaren en bij eene uitgave van ongeveer 17 millioen gulden Nederlandsch, de werken en het materieel waarover de maatschappij kon beschikken?

Voor zooveel den spoorweg betreft, was in die negen jaren slechts eene lengte van ongeveer 15 kilometers voor het verkeer opengesteld, met een gering en gebrekkig materieel. Wel waren eenige werken in aanleg, maar deze hadden met het materieel slechts eene uitgave gevorderd van fr. 16,604,513, terwijl in de kas niet meer aanwezig was dan fr. 58,494, niettegenstaande de ontvangst fr. 35,213,385 had bedragen. Het crediet der maatschappij was dan ook geheel uitgeput. Aan een nieuw bestuur, en met ondersteuning van den Staat, gelukte het, de onderneming in 1858 te voltooien. Alzoo had deze maatschappij 13 jaren noodig om een weg van 190 kilometers tot stand te brengen.

Zeer merkwaardige posten komen in de overgelegde rekening voor; namelijk: kosten der concessie fr. 913,546.20, idem idem fr. 1,631,336.27; zamen fr. 2,544,882.47.

Algemeene uitgaven gedurende den bouw fr. 1,530,950.97, idem idem 525,873.40; zamen fr. 2,056,824.37.

Verliezen gedurende den bouw fr. 10,467,940.79, idem idem fr. 5,695,069.84; zamen fr. 16,163,010.63.

Alzoo te zamen ongeveer 10 millioen gulden Nederlandsch aan ongelden voor een spoorweg van 190 kilometers lengte, dat is ongeveer f 50,000 per kilometer.

Het is er intusschen verre van af dat alle spoorwegmaatschappijen zulk slecht bestuur voeren als hier gedurende negen jaren het geval schijnt te zijn geweest; evenwel moet erkend worden dat vele maatschappijen in den laatsten tijd tot een stelsel van geldleenen zijn gekomen, waardoor hooge renten worden betaald en bovendien de toekomst aan het tegenwoordige wordt opgeofferd. Men geeft namelijk obligatiën uit, hebbende eene nominale waarde van 500 francs, tegen eene vaste rente van fr. 15; de uitgifte heeft dan plaats tegen hoogstens fr. 300, soms tegen fr. 250, en ook wel tegen fr. 240, onder bepaling dat de aflossing op bepaalde tijden en a pari, tegen fr. 500 zal plaats hebben.

Voor de Franche spoorwegen berekent DELAVALLEYE (1) dat zij thans reeds zijn belast met eene schuld van fr. 3517 millioen, waarvoor slechts in geld werd ontvangen fr. 2252 millioen; zoodat aan premien moet betaald worden niet minder dan fr. 1265 millioen.

Aan den Staat wordt dikwerf verweten, dat de begrootingen zijner ingenieurs meestal te laag zijn en de werkelijke uitgaaf de raming veelal overtreft. De tabel, als bijlage n°. 3 hier bijgevoegd, kan intusschen strekken ten betooge, dat zoo de staatsbaan in België de raming verre overtrof, dit nog in ruimer mate met de spoorwegen der maatschappijen in Frankrijk en in Engeland het geval is geweest.

Ook is hierboven reeds vermeld, dat de ingenieurs van den waterstaat, die in 1836 de kosten voor den Rhijnspoorweg berekenden, de werkelijke uitgaaf zeer nabij hadden geraamd. En zoo in den aanvang, bij de mindere bekendheid met dit nieuwe middel van vervoer, misstellingen verschoonbaar waren, thans zijn zij geheel te vermijden, nu eene rijke ondervinding zoo vele bronnen aanwijst, die men met vrucht kan raadplegen.

Een ander bezwaar, dat men veelal tegen de staatspoorwegen doet gelden is, dat de maatschappijen spoediger dan het Rijk bouwen.

Ook dit beweren wordt veelal door de ondervinding weersproken.

De Luxemburgsche spoorweg, waarvan zoo even de rede was, kan het bewijs in België leveren.

Ook hier te lande kan gelijk bewijs worden gevonden.

De Rhijnspoorweg, van Amsterdam tot Arnhem, werd van rijkswege in zeven jaren gemaakt, terwijl de Hollandsche

Ijzeren Spoorwegmaatschappij twaalf jaren besteedde om den korteren weg van Amsterdam, over 's Gravenhage, naar Rotterdam tot stand te brengen.

De Nederlandsche Rhijnspoorwegmaatschappij ondernam in 1845 den aanleg der uitbreidingen van den bestaanden weg, en nog is het station te Rotterdam nauwelijks voltooid, en onttrekt zich die onderneming aan hare verplichting om den zijtak om Rotterdam tot nabij het station van den Hollandschen spoorweg tot stand te brengen.

Voor den spoorweg van Maastricht tot Aken, hebbende eene lengte van 36 kilometers, werd concessie verleend bij Koninklijk besluit van den 13^{den} Februarij 1846, n°. 80. De opening van den weg had plaats in October 1853; alzoo waren er nagenoeg acht jaren noodig om dezen weg af te maken en in exploitatie te brengen.

Voor den spoorweg van Luik naar Maastricht, hebbende eene lengte van ongeveer 30 kilometers, werd in Julij 1856 concessie verleend; zeer achtenswaardige mannen en vermogende bankiers ondernamen dien weg, en nog is te nauwer nood aanvang met de uitvoering op Nederlandsch grondgebied gemaakt.

Wel zijn er maatschappijen die zeer snel hebben gewerkt, maar men kan niet inzien dat de Staat niet even snel zou kunnen werken, zoo het hem alleen om snelheid te doen ware en hij daartoe dezelfde middelen als de maatschappijen aangreep. Bij den grooten omvang van het werk, dat in Nederland moet uitgevoerd worden, zal men intusschen, wat die snelheid betreft, met behoedzaamheid dienen te werk te gaan, wil men geen gevaar loopen, den prijs van arbeidsloon en materiaal in die mate op te drijven, dat daardoor zoowel de rijks- als de particuliere werken worden benadeeld.

Na, gelijk men vertrouwt, door het vorenstaande de voornaamste bezwaren welke tegen de staatspoorwegen zijn ingebragt genoegzaam te hebben weersproken, behoeft ten slotte nog slechts te worden opgemerkt, dat die banen over het algemeen bij de particuliere ondernemingen niet achterstaan voor het geldelijk voordeel dat zij bijbrengen, of althans voor het dividend dat zij afwerpen.

In 1858 (*) hebben de Engelsche spoorwegen gemiddeld opgebracht 3½ per cent; de Franche spoorwegen 4½ per cent; de Belgische staatsbaan 5½ per cent; terwijl de particuliere wegen in België in 1857 volgens HAUCHECORNE slechts hebben opgebracht 1½ per cent.

Volgens de officiële statistiek hebben in Pruisen de door den Staat aangelegde wegen in 1858 opgebracht 6½ per cent. en die van particuliere ondernemingen 6½ per cent.; zijnde het geringe verschil hier toe te schrijven aan de omstandigheid dat de beste lijnen, waaronder de Keulen-Mindener weg, door particulieren zijn ondernomen, terwijl de minder voordelige lijnen voor den Staat zijn overgebleven of door hem zijn ondernomen moeten worden.

Als een ander bezwaar voert men aan dat de Staat, gaat hij tot eigen aanleg over, geen weêrstand zal weten te bieden aan talrijke eischen, die met aandrang zullen worden ingebragt. Waarom die drang juist bij den Staat zoo veel groter zou zijn, en waarom juist den Staat eerder tot inwilliging van vele, niet altijd billijke eischen zou moeten overgaan, ligt in het duister. Heeft de ondervinding dan bewezen, dat die aandrang zich niet doet gevoelen wanneer men de spoorwegen hoopt tot stand te brengen bij concessien, met ondersteuning van den Staat, waarop de goedkeuring der wetgevende magt gevorderd wordt? Het argument, aan de vrees voor dien aandrang ontleend, zal bovendien ophouden kracht te hebben zoodra dit ontwerp tot wet verheven wordt.

Men verlieze tevens de volgende beschouwingen niet uit het oog.

Aanleg door den Staat waarborgt meerdere deugdelijkheid, en, als gevolg daarvan, in het algemeen meerdere veiligheid een voordeel dat zelfs tegen het nadeel eener eenigzins grotere kostbaarheid — die echter naar de overtuiging der Rege- niet te wachten is — zou kunnen opwegen.

Bij aanleg door den Staat kan men naar een vooraf be- raamd vast plan te werk gaan; men kan dan het gegronde uitzicht op het tot stand komen van een bevredigend geheel openen, zoo als de Regering meent dat in het onderhavige wets-ontwerp geschiedt. Erlangen de plannen der Regering uitvoering, het is bijkans overbodig te herinneren, dat in dat geval een niet zelden bedenkelijke vreemde invloed zal zijn geweest. Dat bij het tot stand komen van eenige concessie verre de meeste actionarissen vreemdelingen zullen zijn, ont- kent niemand. Kan het nu wenschelijk geacht worden, in een land als het onze, dat vooreerst een klein, en daarbij een handelsland is, dergelijken vreemden invloed binnen te roepen; het Nederlandsche spoorwegnet te stellen in handen eener vereniging van aandeelhouders, wier belang meermalen van het belang des lands aanmerkelijk zal verschillen?

Het nadeel van den bedoelden vreemden invloed is hier en elders reeds bij herhaling gebleken; het behoeft niet herinnerd te worden, dat zich eventualiteiten zouden kunnen voordoen, waarin die op de meest gevaarlijke wijze zou worden gevoeld. Voor onzen handels- zoowel als voor onzen politieken toestand is het van het hoogste belang, dat eene voor beiden zoo gewichtige zaak als die der spoorwegen onder alle omstandigheden ten nutte van beide kan worden geleid en bestuurd.

Is men bij aanleg der wegen door den Staat inderdaad nog bevreesd voor geldverspilling en slechte administratie, het mag herinnerd worden dat de Staten-Generaal jaarlijks over de verstrekking der noodige gelden zullen hebben te beraadslagen, en dat in die omstandigheid een allezins voldoende waarborg van controle ligt opgesloten.

De voorafgaande beschouwingen nemen toe in gewicht, wanneer men bedenkt dat van toepassing van het zuivere concessiesysteem, zonder hulp of ondersteuning van den Staat, geen sprake meer is. Wat ook voor aanleg door particulieren, zonder inmenging van den Staat, te zeggen valle, het staat vast, dat geene concessie voor de in het stelsel meest onmisbare lijnen meer gevraagd wordt, zonder dat tevens zeer aanzienlijke hulp van staatswege zal noodig zijn. Waar is nu, bij geldelijke ondersteuning door den Staat, die controle, waaraan men zooveel en zoo te regt hecht?

Het kan overbodig geacht worden, het zeer bezwarende van eene aanmerkelijke ondersteuning, bovenal voor de toekomst, te herinneren. Bij de finantieel beschouwing van het thans aangeboden ontwerp zal blijken, dat met het oog op 's lands finantien staatspoorwegen zeer verre de voorkeur verdienen.

Zoo veel is zeker, dat de Staat zich groote opofferingen moet getroosten, wil hij langs den weg der concessien Nederland in het genot van spoorwegen zien komen. En waar zulke opofferingen vereischt worden, waar toch zoo veel geld zal moeten worden besteed, daar rijst met dubbele kracht de vraag: waarom neemt de Staat het werk niet zelf ter hand, in plaats van met hetzelfde geld een monopolie voor particulieren te koop? Waarom zou de Staat zijn geld liever uit de handen geven en wegschenken, dan zelf ten meesten nutte besteden? Men mag ook vragen: welken waarborg heeft de Staat, dat het geld, als subsidie of garantie aan maatschappijen verstrekt, naar behooren en zoo goed mogelijk wordt besteed? Die waarborg ontbreekt.

Als nog andere gezigtspunten, waaruit de aanleg door den Staat zich laat aanbevelen, noemt de Regering de volgende.

Vooreerst de mogelijkheid van uitvoering, en den aan te wenden spoed bij die uitvoering. Zou men bij het verleenen, goedkeuren en aanvaarden zelfs van eene voor den Staat zoo bezwarende concessie als de laatst voorgedragene, het tot stand komen der spoorwegen binnen een niet verwijderd tijdsver-

(*) Zie C. WOLTERS, *Histoire financière des chemins de fer*. Paris 1860, bladz. 51.

(1) Zie *Moniteur industriel* van 13 November 1859.

(*) Zie *Moniteur industriel* van 15 Januarij 1860.

loop hebben kunnen verwachten? Het is op goede gronden betwijfeld. Wordt het werk daarentegen aan den Staat opgedragen, de Staat kan terstond met de uitvoering een aanvang maken.

Daarbij komt, dat de ondervinding, die men hier te lande van spoorwegen in het bezit van bijzondere maatschappijen heeft opgedaan, niet zeer geschikt schijnt om de sympathie daarvoor op te wekken of te regtvaardigen. Laat de aansluiting der treinen, de regeling der vertrekuren op de bestaande spoorwegen niet zeer veel te wenschen over? En heeft de Regering bij aanleg van staatswegen het tegendeel niet geheel in hare hand, om alles ten meesten gerieve van het publiek te regelen?

Aan bijzondere ondernemingen is het voorzeker niet als een verwijt toe te rekenen dat zij bovenal op de geldelijke uitkomsten der zaak het oog gevestigd houden en zich daardoor dikwijls van wenschelijke verbeteringen laten terughouden. De Staat nu legt niet aan uit winstbejag. De Regering is gehouden, voor het welzijn van het land te zorgen; particulieren zorgen in de eerste plaats voor zich zelve.

Gaat de Regering ten slotte de anteceden ten der Vertegenwoordiging in zake der spoorwegen na, ook in die anteceden ten vindt zij geene aanleiding om het gelukken en bekrachtigen van het thans aangeboden plan in twijfel te trekken.

Het is waar, bij het onderzoek der jongste spoorwegontwerpen verklaarde de meerderheid zich herhaaldelijk tegen het denkbeeld van staatspoorwegen. Maar het is ook waar dat de wensch, om door aanneming van hetgeen werd voorgesteld spoorwegen te bekomen, bij die gelegenheid niet zonder invloed was.

Het is tevens bekend, dat zelfs die meerderheid bij ieder nieuw onderzoek geringer werd; dat verscheidene leden dier meerderheid te kennen gaven, dat, bij het niet tot stand komen der toen aanhangige ontwerpen, het oogenblik kon geacht worden gekomen te zijn, waarop men naar andere middelen behoorde uit te zien; en dat zich eindelijk verwachten laat, dat de geschiedenis der laatstbehandelde ontwerpen vele andere leden van hunne voorliefde voor het concessiestelsel zal hebben teruggebracht.

Van nieuwe en gezette overweging der Regering is het thans aangehouden ontwerp de vrucht. Wil men niet alleen op nieuw gesproken en onderhandeld, maar eindelijk ook iets tot stand gebracht zien, men zal naar de innige overtuiging der Regering tot het voorgestelde systeem van aanleg door den Staat moeten komen.

§ 2. De rigting der ontworpen wegen. Na al de beschouwingen, waartoe de verschillende spoorwegontwerpen reeds hebben aanleiding gegeven, meent men hier eene breedvoerige uiteenzetting te kunnen achterwege laten van de redenen, die tot de keuze der thans voorgestelde lijnen hebben geleid, en zich tot het navolgende te mogen bepalen.

Noorderspoorweg. Behoudens de wijzigingen die raadzaam zijn voorgekomen, is over het algemeen voor den Noorderspoorweg de strekking behouden, zoo als die was bepaald in de laatstelijk vervallen concessie.

Arnhem is als uitgangspunt behouden, om te Zutphen eene korte verbinding met Noord-Duitsland te kunnen verkrijgen, tevens de zoo levendige IJsselstreek in de lijn op te nemen, en ook dewijl de directe verbinding van Utrecht over Amersfoort met Zwolle reeds in concessie is afgestaan aan de heeren baron van LOCKHORST, c. s.

De belangen van 's Rijks defensie vorderen dat de linker IJsseloever zoo veel doenlijk worde gevolgd.

Te Zutphen zal de IJssel met eene brug, voorzien van de vereischte beweegbare deelen voor de scheepvaart, worden overgegaan.

Men heeft aan het overgangspunt te Zutphen de voorkeur blijven geven, omdat daardoor de gelegenheid ontstaat, de verbinding van het nederlandsch spoorwegnet met de noord-duitsche spoorbanen langs eene geschikte rigting tot stand te brengen en den omweg langs Zwolle te vermijden.

Wel heeft men hierbij het bezwaar dat Almelo niet in den lijn wordt opgenomen, maar aan dat bezwaar zal gedeeltelijk worden te gemoet gekomen door den spoorweg langs Delden en Hengelo te voeren. Ook kan later in aanmerking komen, om een zijtak of paardenbaan naar Almelo aan te leggen.

Voor de lijn van Enschede tot de duitsche grenzen is in de wet van eene of twee aansluitingen sprake, omdat het van later te voeren onderhandelingen afhankelijk blijft, of men afzonderlijk aan de Pruisische en aan de Hannoversche spoorwegen zal aansluiten, dan wel of men met slechts ééne aansluitingslijn zal kunnen volstaan.

Van Zutphen volgt de lijn den regter IJsseloever, langs Deventer, tot Zwolle.

Te Deventer wordt de spoorweg onder de vuurlijn der vesting gebracht.

Te Zwolle vindt men de aansluiting aan den geconcessioneerden spoorweg van Utrecht, langs de Zuiderzee, naar Zwolle.

De vroeger ter sprake gebrachte zijtak van Zwolle naar Kampen wordt niet onder de aan te leggen wegen opgenomen, omdat de Regering meent, dat alle zijtakken vooreerst kunnen en behooren te worden uitgesteld.

Van Zwolle uitgaande, wordt de lijn langs Meppel, Steenwijk en Heerenveen naar Leeuwarden gevoerd.

Na rijpe overweging van al de belangen, die bij dit deel der noorderlijn betrokken zijn, is de Regering tot de meening gekomen dat aan eene rigting langs Heerenveen gaande de voorkeur moet gegeven worden, dewijl zij de meest bevolkte streek doorloopt of nabijkomt, maar vooral ook dewijl aan de haven van Harlingen eene betere verbinding met het algemeen spoorwegnet wordt gegeven dan door elke andere rigting, die meer oostelijk zou loopen.

Men heeft zich daarbij het bezwaar niet ontveinst dat Assen niet in de lijn kan worden opgenomen; maar dat bezwaar meent men dat niet tegen het te verkrijgen meerder voordeel kan opwegen. Ook in dit bezwaar kan later door den aanleg van een zijtak of paardenbaan worden voorzien.

Van Harlingen uitgaande, wordt, langs Leeuwarden, Groningen en Winschoten, eene directe aansluiting aan de Hannoversche spoorbaan verkregen en worden tevens de hoofdplaatsen van Groningen en Friesland in onmiddellijk verband gebracht. De haven van Harlingen komt daardoor te Leeuwarden in meer directe verbinding met de zuidelijker gelegen gewesten dan het geval zou zijn zoo eene rigting over Dragten, Beesterzwaag of Groningen voor de verbinding met Zwolle ware verkozen.

Van Winschoten meent men dat de aansluiting aan de Hannoversche spoorbaan in de rigting van Aschendorf behoort te geschieden, ter vermijding van den moeilijken rivierovergang in de rigting op Leer, en vooral ook dewijl Winschoten, dat men wenscht aan te doen, meer zuidelijk dan Leer is gelegen.

Men mag hier niet onopgemerkt laten, dat door de directe verbinding van Harlingen, Leeuwarden en Groningen met den Hannoverschen spoorweg, het voor dit noordelijk deel des Rijks van minder belang wordt van waar de tweede verbinding met de Noord-Duitsche spoorwegen zal uitgaan.

Hierin ligt ééne reden te meer om dien uitgang van Zutphen te doen plaats hebben, waardoor Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Arnhem eene behoorlijke verbinding met Rheine erlangen, die ook voor Noordbrabant, Zeeland en Limburg van belang kan zijn.

Zuiderspoorweg. Uitgaande van Maastricht of Meerssen, volgt de zuidlijn den regter Maasoever langs Roermond tot Venlo.

Dat de overtocht van de Maas te Venlo en niet te Roermond geschiedt, wordt door de belangen van 's Rijks defensie geboden; men heeft dit punt rijpelijk overwogen, en, niettegenstaande den omweg, de doortrekking tot Venlo verkozen.

Voor het binnenlandsch verkeer in dit deel van Limburg zal hierdoor een groot voordeel verkregen worden, vooral in de tijden als de Maas tot een laag peil daalt en de scheepvaart daardoor tusschen Maastricht en Venlo wordt bemoeijelijk of onmogelijk gemaakt.

Tot verbinding van Venlo met Tilburg kwamen verschillende rigtingen in aanmerking. 's Hertogenbosch lag te noordelijk om in de lijn te worden opgenomen; en wilde men de meer regstreekse lijn langs Oirschot volgen, dan kwam men te zeer in strijd met de belangen der verdediging. Van daar dat het punt Bostel als punt van aansluiting werd gekozen.

Dit punt Bostel alzoo aangenomen zijnde, heeft men gemeend een geringen omweg van ongeveer 4000 el, langs Helmond en Eindhoven, te moeten maken, om die twee belangrijke plaatsen te naderen en in het genot van het versneld middel van gemeenschap te stellen.

Van Bostel loopt de zuidlijn over Tilburg tot Breda, vindt daar den bestaanden spoorweg van Breda tot Rosendaal, en gaat van die plaats, langs Bergen op Zoom, Goes en Middelburg, tot Vlissingen, in de rigting die ook vroeger was aangenomen.

De verbindingslijnen. Het heeft een punt van zeer ernstige overweging uitgemaakt, in welke rigting de verbinding van de Noorder- en Zuiderspoorwegen behoort plaats te hebben.

In het belang van den handel van Amsterdam en ook in dat der defensie had de Regering gaarne eene lijn voorgestaan, die, van Utrecht uitgaande, zich langs Vianen en Gorinchem zuidelijk had uitgestrekt, of wel in meer directe rigting op 's Hertogenbosch aanliep. De bezwaren evenwel, waartoe die lijnen, wanneer men tot het bouwen van bruggen overgaat, voor de veiligheid der dijken kunnen aanleiding geven, hebben der Regering geene vrijheid gegeven, de verantwoording op zich te laden van de mogelijke onheil, waarop steeds met zooveel nadruk is gewezen.

Van daar dat tot uitgangspunt aan den Rijnspoorweg het station te Maarsbergen is aangenomen, overeenkomstig het advies der in 1853 geraadpleegde hoofdamttenaren van den waterstaat, wier verslag aan de Kamer bekend is en waarnaar zooveel noodig wordt verwezen.

Van Maarsbergen strekt zich deze verbindinglijn, langs Amerongen en Tiel, tot 's Hertogenbosch uit, en sluit te Bostel aan de zuidelijke lijn aan.

Wil men later de stad Nijmegen aan de spoorweglijn verbinden, dan kan dit geschieden door een zijtak, uitgaande van Wamel tegenover Tiel; zijtak die dan, des verlangd wordende, zou te verlengen zijn in de rigting van Kleef, ter aansluiting aan den in Pruisen ontworpen spoorweg van Crefeld naar Kleef en de Nederlandsche grenzen.

Als tweede verbindinglijn heeft men gemeend te moeten aannemen de ook vroeger voorgestelde lijn Rotterdam-Dordrecht-Willemsdorp-Moerdijk-Breda; doch met dat onderscheid, dat bij het tegenwoordig ontwerp van het maken van eene brug over het Hollandsch Diep, tusschen Willemsdorp en Moerdijk, wordt afgezien.

Het overbrengen van reizigers en goederenwagens zal daar door stoomkracht geschieden, zoo als dit later wordt vermeld.

De Noordhollandsche lijn. Behalve de bovengenoemde spoorweglijnen meent de Regering dat ook eene verbinding van Amsterdam met de haven van het Nieuwe Diep niet mag achterwege blijven.

Van later onderzoek zal afhangen, of die verbindinglijn langs Haarlem, dan wel langs de Zaanstreek zal te voeren zijn. Vooral met betrekking tot de kosten van aanleg is eene keuze hieromtrent afhankelijk van de ontwerpen, die voor het maken van een verbindingskanaal van Amsterdam naar de Noordzee zullen worden aangenomen. Men acht het voorbarig, zich nu reeds tot eene keuze te bepalen, en heeft daarom eene tweeledige rigting in de wet opgenomen.

De rivierovergangen. Een der belangrijkste punten, waarop bij het ontwerpen van spoorwegen in Nederland de aandacht moet worden gevestigd, is de beslissing der vraag, op welke wijze de verschillende rivierovergangen moeten plaats hebben.

In de noorderlijn vindt men slechts één rivierovergang, te Zutphen, en, zoo als reeds werd vermeld, is het 't voornemen, daar eene brug te bouwen.

In de zuidlijn ontmoet men den overgang van de Maas te Venlo, die op gelijke wijze als te Zutphen zal geschieden.

Verder ontmoet men in die lijn de overgangen van de Oosterschelde en van het Sloe. Ten einde de onderhandelingen niet vooruit te loopen, waartoe deze overgangen kunnen aanleiding geven, wenscht de Regering zich voor te behouden, deswege nadere voorstellen aan de wetgeving te doen.

Zij meent dat dit punt vooreerst onbeslist kan blijven; niettemin zijn in de begroting, waarvoor straks nader, de vereischte sommen uitgetrokken om behoorlijk in de behoefte dezer overgangen te kunnen voorzien.

In de verbindingslijn van Maarsbergen over Tiel en 's Hertogenbosch tot Bostel heeft men drie rivierovergangen, namelijk: den Neder-Rijn bij Amerongen, de Waal bij Tiel, en de Maas bij Lith.

De Regering meent, dat tot den bouw der bruggen bij Amerongen en bij Lith dadelijk bij den aanleg van de lijn behoort te worden overgegaan, doch dat de brug over de Waal vooreerst kan worden uitgesteld. Het ligt in de bedoeling, ook hier eene brug te bouwen, maar zij zal begrepen zijn onder de werken welke later zullen worden uitgevoerd. De overtocht over de Waal voor reizigers en goederenwagens zou in den eersten tijd door stoomvaartuigen kunnen bevorderd worden. Bij de te bouwen bruggen zal voor de belangen der scheepvaart behoorlijk worden gezorgd.

Met betrekking tot de verbindingslijn Rotterdam-Dordrecht-Moerdijk-Breda is het 't voornemen der Regering zich te bepalen tot het bouwen van bruggen in de twee rivierovergangen bij Rotterdam en bij Dordrecht; terwijl de overtocht aan den Moerdijk door stoomvaartuigen zal geschieden. Bij den bruggebouw bij Rotterdam en bij Dordrecht zal zooveel doenlijk voor de belangen der scheepvaart worden gewaakt.

In de Noordhollandsche lijn kan alleen een overgang van het IJ in aanmerking komen; hoe die zou kunnen geschieden, blijft afhankelijk van de ontwerpen, welke voor het kanaal voor Amsterdam naar de Noordzee zullen ten uitvoer gelegd worden.

Blijkens de als bijlage no. 4 overgelegde nota zullen al de voorgestelde lijnen te zamen eene lengte hebben van ongeveer 811 Nederlandsche mijlen (kilometers) en volgens de gemaakte globale raming van kosten eene uitgave vorderen van 93 à 96 miljoen.

In dit bedrag is begrepen ruim f12,000,000 voor materieel. Die som meent men in de raming van kosten te moeten opnemen, ten einde in tijds voor de vervaardiging van het materieel te kunnen zorgen; men rekent dit noodig, wat ook later omtrent de wijze van exploitatie worde beslist. Bragt die beslissing eene verpachting mede, dan zou ook dit materieel aan den pachter in gebruik kunnen worden gegeven en de pachtom daardoor worden verhoogd.

§ 3. Financiële beschouwingen. Wanneer al de werken, in dit wets-ontwerp voorgesteld, tot stand worden gebracht, zal daardoor ongetwijfeld eene zeer aanzienlijke uitgaaf gedaan zijn. Men mag die berekenen op ongeveer 90 à 100 miljoen, met deze opmerkingen:

in de eerste plaats, dat die uitgaven niet in eens, maar in een tijdvak van 9 à 10 jaren zullen geschieden; en

in de tweede plaats, dat reeds terstond nadat eenige der eerste jaren verlopen zullen zijn, eenige tegemoetkoming in de uitgaven zal ontstaan uit de opbrengsten van de afgewerkte gedeelten der spoorwegen.

Zoo werd het gedeelte van den Rijnspoorweg tusschen Amsterdam en Utrecht den 28sten December 1843 geopend en den 17den Julij daarna volgende ook het deel tot Driebergen.

Men heeft in het meergemeld rapport van 1o. Januarij 1845 berekend dat de aldus gedurende het geheele dienstjaar 1844 geëxploiteerde lengtebaan kan gesteld worden te hebben bedragen 40½ Nederl. mijl (kilometer), waarvan de bruto-ontvangsten in dat jaar 1844 is geweest f 299,386.95, terwijl de exploitatiekosten hebben gevorderd f 156,959.10; blijkende alzoo eene netto opbrengst van f 142,427.85, dat is per Nederlandsche mijl (kilometer) ongeveer f 3516.

De spoorweg van Amsterdam tot Haarlem werd geopend den 20sten September 1839, van Haarlem tot Veenburg den 2den Junij 1842, van Veenburg tot Leiden den 17den Augustus 1842, van Leiden tot Voorschoten den 1sten Mei 1843, van Voorschoten tot 's Gravenhage den 6den December 1843, van 's Gravenhage tot Rotterdam den 2den Junij 1847.

De bruto opbrengsten van de partiele exploitatie in de jaren 1840 — 1846 is geweest.

VAN	Lengte in	Dienst-	Bruto opbrengst per jaar.
AMSTERDAM.	kilometers.	jaren.	In totaal. p. kilometer.
tot Haarlem....	17	1840	f168,833.00
" " " " " "	"	1841	136,699.00
" Veenburg....	30	1842	210,574.00
" Leiden....	45.5	"	335,899.00
" Voorschoten.	51	1843	589,230.00
" 'sGravenhage	61	"	643,986.00
" " " " " "	"	1844	624,290.00
" " " " " "	"	1845	
" " " " " "	"	1846	

Van welke bruto opbrengst ongeveer 60 ten honderd voor exploitatiekosten behoort te worden afgetrokken; blijkende alzoo de netto opbrengst der partiele exploitatie gedurende de eerste zeven jaren gemiddeld 3220 gulden per Nederlandsche mijl (kilometer).

De vraag, welke de wetgever bij het onderzoek van dit wets-ontwerp uit het finantieel oogpunt te beantwoorden heeft, is, of de voorzigtigheid gedooft, dat tot zulk eene uitgave besloten wordt.

Indien het vrijstond, zich op de vroeger door de Tweede Kamer geuite meening te beroepen, dan schijnt men te mogen aannemen dat uit dit oogpunt bij die Kamer althans geen bezwaar zal bestaan.

Immers het is bij de discussie omtrent het laatste wets-ontwerp betreffende de noorder- en zuiderspoorweglijnen genoegzaam aangeetoond, dat de lasten, welke men bij die wet voorstelde aan den Staat op te leggen, ten behoeve van de spoorwegen alleen inderdaad eene uitgaaf en verbindtenis daargestelden die te zamen f 28,500,000 en f 76,000,000, dat is in het geheel f 104,500,000, konden belopen; terwijl, de opbrengsten door de bijzondere personen genoten wordende, de kwade kansen voor rekening van den Staat kwamen en de voordelige resultaten, zoodra er waren, geheel aan de concessarissen verbleven.

Men wenscht echter niet, die thans gesloten discussien op nieuw te openen, en zonder enig beroep te doen op de vroeger in de Staten-Generaal, zoowel Eerste als Tweede Kamer, geopenbaarde meeningen, zal men het vraagpunt geheel onafhankelijk daarvan beschouwen. En dan aarzelt de Regering niet te verklaren, dat, ofschoon zij de uitgaaf zeer aanzienlijk vindt in verband met den toestand der staatsfinantien, zij echter zoo zeer doordrongen is, niet alleen van de wenschelijkheid, maar van de bijna onvermijdelijke noodzakelijkheid om onzen internationalen toestand te verbeteren en om de binnenlandsche handels- en vooral personen-communicatie te versnellen en te vereenvoudigen, dat zij vermeent dat het hooge cijfer der te doene uitgaven niet behoort af te schrikken van ernstige pogingen om dit doel te bereiken, mits de uitgaven blijken mogelijk te zijn zonder de toekomst der finantien in gevaar te brengen.

Die mogelijkheid nu vermeent de Regering dat bestaat.

Wanneer zij tot het bewijs van de waarheid dezer stelling overgaat, neemt zij tot grondslag harer redenering den tegenwoordigen toestand onzer inkomsten en uitgaven.

Dit mag zij doen, omdat het hier eene uitgaaf geldt, door den wetgever vast te stellen, en waarvoor de gelden jaarlijks op de begroting zullen moeten worden gebragt; en omdat het niet geldt eene verbindtenis ten behoeve van derden, waaraan gestand moet worden gedaan, welke omstandigheden ook later ontstaen.

Deze eenvoudige opmerking strekt al aanstonds om bij de discussien omtrent dit vraagpunt zoo min mogelijk te treden in gedachtenwisseling, geput uit den staatkundigen toestand van Europa of uit de wisselvalligheid der opbrengsten onzer overzeesche bezittingen.

Zij, die een vurig verlangen koesteren om meer spoorwegen in Nederland te bezitten, maar die of terugdeinzen voor de vrees om den Staat verbindtenissen te zien aangaan, welke hij niet in staat zou zijn te vervullen, of de verwezenlijking van hun verlangen zien tegengehouden door hen, die afschuw hebben van de mogelijkheid van verwarring in de finantien, — dezen moeten het goedkeuren, dat een weg wordt ingeslagen, waarbij, met vermijding van discussie over eventualiteiten, alleen de toestand zoo als die is onderzocht behoort te worden.

Die toestand nu is deze: dat, alles op denzelfden voet blijvende en zonder te rekenen op vermeerdering van inkomsten ten gevolge van meerdere welvaart of vermeerdering van bevolking, onze inkomsten bij de laatst aangenomen begroting hebben kunnen worden gesteld op ruim f 90,000,000, terwijl de uitgaven, waaronder eene gewone amortisatie, die toch nog altijd f 1,000,000 bedraagt, gestegen zijn tot f 73,000,000, zoodat er een overschot van f 17,000,000 bestaat, waarvan echter zal moeten afgetrokken worden in de eerste jaren voor de emancipatie der slaven eene som van f 15,000,000, en de nog onzekere som benoedigd voor de verbetering der gemeenschap onzer groote handelsteden met de zee, waarvoor de uitgaven echter in acht jaren tijds ten hoogste f 25,000,000, dat is jaarlijks ruim f 3,000,000, kunnen bedragen. Zoodat men mag aannemen, dat eene jaarlijksche uitgaaf van f 10,000,000 voor spoorwegen mogelijk is; daar men immers in het oog moet houden:

1o. dat de uitgaven voor de renten der staatsschuld jaarlijks veranderen;

2o. dat niet al de op de verschillende hoofdstukken der begroting gebragte sommen uitgegeven worden, maar dat er om en bij het miljoen jaarlijks onuitgegeven blijft.

Na deze korte uiteenzetting van de mogelijkheid der voorgestelde uitgaven, zonder de toekomst der finantien in gevaar te brengen, veroorlooft men zich nog de volgende opmerkingen.

De eerste is, dat het volk van Nederland, zoowel Regering als ingezetenen, zich wel behoort te doordringen van de overtuiging dat het, in de eerste jaren zooveel bestedende om het genot van spoorwegen te verkrijgen, zich gestreng moet onzeggen het doen van andere buitengewone of van eenige andere dan volstrekt noodzakelijke uitgaven.

De tweede is, dat men thans van het oogenblik, dat gunstig is, moet gebruik maken, en zich evenmin moet laten terughouden door het gevoel dat men niet alles erlangt wat men welligt gewenscht had, als door de vrees, dat latere omstandigheden, van hooger hand afkomstig, eenige tijdelijke stremming in de volledige afmaking zouden kunnen doen ontstaan, terwijl altijd, de beginselen vastgesteld en met de werkzaamheden een aanvang gemaakt zijnde, de zaak met ieder jaar gemakkelijker te overzien is en telkens het noodige kan worden verrigt.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

S. VAN HEEMSTRA.

De Minister van Staat en van Finantien,

VAN HALL.

Te Haarlem, bij JOH. ENSCHEDE en ZONEN.